

Mario Pulver

PÄÄSU TEEKONNAD

Metsakülas, Tartus, Haabneemel, Viinistul

Tegelased (ilmumise järjekorras):

ISA, RAINER VAHER, neljakümnendates eluaastates, töötuks jäänud mees
EMA, MERLE VAHER, neljakümnendates eluaastates, müüjana töötav naine
RAIVO, hilisteismeline poeg
KRISTEL, hilisteismeline tütar
TAIKS, hilisteismeline noormees, Kristeli klassikaaslane
URMO, hilisteismeline noormees, Kristeli klassikaaslane
BASS, hilisteismeline noormees, Kristeli klassikaaslane
RITA, kolmekümnendates eluaastates baaridaam
GUNNAR, umbes kolmekümnendates mees, baari stammkunde
ANDRES, umbes viiekümnendates mees, baari stammkunde
ELMO LEPASSAAR, umbes neljakümnendates mees, vabakutseline asjaajaja
ROHUMAA, umbes neljakümnendates mees, politseiuurija
PRIIT LENTER, umbes neljakümnendates mees, firmajuht

I vaatus

1. stseen

Uue aastatuhande esimese kümnendi lõpp. Korter Lõuna-Eestis. Väikelinna paneelmaja, ehitatud kunagi kuuekümnendatel. Sisustatud ajakohaselt, pisut maitsetult. Väike köök, kus köögilaua taga istuvad isa ja ema. Isa on neljakümnendates eluaastates, just päev tagasi töötuks jäänud krohvija, kelle teeneid ehitusfirma enam ei vajanud. Ema on neljakümnendates müüja kohalikus teeäärses tanklaputkas. Ainsaks leivateenijaks jäänud ema väike palk katab vaevu korterilaenu ja autoliisingut. Peres elab veel kaks last – hilisteismeline poeg ja kriipsu võrra noorem tütar. Poeg tahab kooli lõpetamise järel minna Tartusse ettevõtlust õppima, tütar laulab koolibändis ja soovib minna muusikakõrgkooli.

Isa ja ema tegelevad arvutustega. Ema sorteerib dokumente, isa lööb numbreid kokku ja kirjutab üles. Laual on arved, tšekid, kohvitassid jne.

ISA: Hüva. Lastel on kaks varianti – kas maksavad ise oma mobiiliarveid või jäävad mobiilidest ilma.

EMA: Nii ka päris ei saa. Nagunii ei tea, kus Kristel öösiti hulgub, mina ei saaks muidu magada.

ISA: Siis maksab ise oma arveid.

EMA: Kust ta selle raha võtab? Mõtle ikka peaga. Hakkab 10. klassis tööl käima või?

ISA: Tal kulub praegu ühes kuus viissada krooni. Viissada! Näed, kõned teistesse võrkudesse – ligi kolmsada! Meil kõigil on sama võrk, kuhu ta helistab?

EMA: Sõbrantsidele muidugi.

ISA: Just nimelt! Kui jutt on sellest, et meie saaks öösiti magada, siis hea küll! Aga oma tüdrukutega võib lobiseda ka lauatelefoni kaudu. Või saagu rohkem kokku.

EMA: Kuule, nagunii ta käib öösiti väljas, mina ei taha, et ta veel kauemaks kuhugi jääks. Praegugi on kusagil nende juures.

ISA: Siis kutsugu need tüdrukud endale külla. Lobisegu oma toas.

EMA: Tead ka, palju need kasvavad tüdrukud söövad või? Eelmine kord tegid meil külmiku tühjaks. Nagu hobused.

ISA: Siis ärgu kutsugu külla, rääkigu oma jutud koolis. Kurat, mina ei pea kõige peale mõtlema!

EMA: Ei peagi, rahune maha.

Paus, lappavad pahaselt pabereid.

ISA: Näed?! Poisi arve: kakssada krooni kuus. Kuidas tema saab kolm korda odavamalt ja tüdruk ei saa?

EMA: No sa tead küll, tüdrukud räägivad ikka rohkem. Selline vanus ju.

ISA: Ega sa ise ka praegu vähem ei räägi.

EMA: Mida sa seletad?! Mina maksan oma arveid ise, räägin palju tahan.

ISA: Eile patrasid oma emaga vähemalt tunni.

EMA: On, jah, minu ema, mis see sinu asi on!

ISA: Vot kui jutt on kulude kokkuhoiust, siis on minu asi! Meil läheb iga kuu telefoni peale, kurat, kaks tuhat krooni!

EMA: Noh? Kristelil läks eelmine kuu 600, Raivol 200, üks ole? Minul läks 400, järelikult sinul läks... 800 krooni! Kes meist siin see pläralõug on?

ISA: Mul on töökõned! Tööasjad! Mina pean ülemustega suhtlema, ma pean poistega asju koordineerima.

EMA: Seda sa pead, jah. Iga päev koordineerite poistega mõned õlled. Sinna see raha lähebki.

ISA: Kuule, naine, ära üldse hakka peale. See, mida mina teen oma vabal ajal, on minu asi. Seni, kuni mina teen oma töö ära ja toon raha... *saab isegi aru, et on teinud vea.*

EMA: Just! Enam sa raha ei too! Nüüd olen mina ainus, kes üldse midagi teenib ja vot minul on õigus öelda, kuidas me minu raha kulutame. Edaspidi ei ole enam mingit õllejoomist. Tead ka, palju see tänapäeval maksab?

ISA: Kuule, mina tean seda väga täpselt.

EMA: Just! Nii et ole nüüd selle koha pealt vait. Kui me kulusid kokku tõmbame, siis poistega enam ei lõbutse.

ISA: Aga siis annad sina midagi vastu ka.

EMA: Mis mõttes?

ISA: Mina ohverdan pere nimel sõbrad, aga mis sina ohverdad?

EMA: Miks pean mina midagi ohverdama?

ISA: Oot, nii küll ei lähe, et mina olen see, kes kõigest ilma peab jääma, aga sina kepsled ikka edasi oma geelküünte ja uute riietega! Nii see asi ka ei tööta. Mõlemad peavad koomale tõmbama.

EMA: Ega mina tööst ilma ei jäänud!

ISA: Kui ma omal ajal kõva palga koju tõin, siis küll polnud küsimust. Kulutasid nii palju kui tahtsid. "Oi, ostame selle aluse, näed, seda on meil asaleale vaja!" Kuradi lilled maksid ka rohkem kui minu paar õlut päevas.

EMA: No hakka, jah, nüüd tagantjärele otsima kõike, mis näppu hakkab. Otsi-otsi, kindlasti leiad veel ühe asja, mis ei meeldinud.

ISA: Leiangi.

EMA: Noh?

ISA: Leiangi, see pole mingi küsimus. Näiteks see sünnipäevapidu – kõik majaelanikud olid kohal ja jõid meie kulul. Oli vaja nii suurelt teha või?

EMA: Sellised koonrid me nüüd ka pole, et ei jõua teisi võõrustada. Aksel tegi oma peo ka nii

suure, et kõik said sõnuks, sina nüüd ei raatsi natuke viina lauale panna.

ISA: Aksel teenib head palka! Mina ei teeni enam. Kus mul see raha võtta, et igat külaparmu joota ja süüta?

EMA: Ära aja lolli juttu. Naabrid pole sul mingid parmud, vot need sinu sõbrad seal ehitusel, vot nendest ma ei hakka rääkimagi.

ISA: Sa ära võta nende nimesid suu sissegi, muidu läheb asi karmiks. Sina ei tule minu sõpru sõimama. Endal sul maja täis kädistavaid ahve, võta nende kallal.

EMA: Ah, mine perse.

Paus, sahistavad paberitega. Aeg-ajalt isa pomiseb paberite kohta kommentaare ("Kus, kurat, see nii palju maksis..." jne).

ISA: Nii. Lood on nüüd sellised. Mina olen lugenud kokku oma pataka.

EMA: Mina ka.

ISA: Sul palka pole tõstetud?

EMA: Kus nüüd minul tõstetakse.

ISA: Nonii. Meil on siis praegu võtta igas kuus seitse tuhat krooni.

EMA: Nojah, sul pole midagi praegu. Kui sa just ennast töötuks ei registreeri, saaksid sedagi raha.

ISA: Mina töötuks ei hakka. Mina pole selline mees, kes jääb ukse taha kerjama.

EMA: Siis otsid uue töö.

ISA: Otsingi. Mis sa arvad, et ei otsi või? Mul on juba mõned jutud peetud. Kauaks me ilma ei jää, aga selle kuu peame koomale tõmbama.

EMA: Ainult selle kuu?

ISA: Võib-olla ka järgmise.

EMA: Ja siis veel?

ISA: No ma ei tea, vaatame, kuidas asjad arenevad. Saad aru, praegu peame arvestama sellega, et minul palka pole.

EMA: Saan aru muidugi, miks ma ei saa. *Paus.* Palju kulusid tuli?

ISA: Noh... Remondilaen on kaks ja pool tuhat, eks ole. Auto on kolm tuhat. See on kokku juba viis ja pool tuhat. Su palk on seitse – järelikult selle allesjäänud pooleteise eest peame maksma kommunaale, telefone ja sööki-jooki.

Paus.

EMA *ehmunult*: Aga see ei ole reaalne?

ISA: Ei olegi.

EMA: Aga mis me teeme siis?

ISA: Ma räägin – telefonid jäävad ära. Meie kahe omad paneme kokku üheks ja laste omad müüme maha.

EMA: Hakkame jagama või?

ISA: Muud üle ei jää, noh. Ja sööma hakkame jahu, kartulit, nii edasi. Kõik muu tuleb kokku tõmmata. Ei mingit peol käimist, ei mingit trenni, ei mingit taksoga sõitmist. Säätsurežiim.

Avaneb üks ja sisse astub perepoeg Raivo, pikka kasvu hilisteismeline noormees. Riidetatud jahedale ilmale sobivalt, üle õla spordikott.

RAIVO: Oi, tšau. *Paneb spordikoti maha, hakkab üleriideid ära võtma.*

ISA: Tere-tere.

EMA *tõuseb, läheb pliidi juurde*: Tahad kohe süüa?

RAIVO: Ei, aitäh, hetke tšillin toas.

ISA: Käisid trennis, jah?

RAIVO: Jep, väga kõva mäng oli täna. Serks pani niimoodi pealt, et lauda tekkis mõra. Hullumaja.

ISA: Ahah.

RAIVO: Kuule, unustasin enne öelda, et ülejärmisel laupäeval on Tartus võistlused. Kas sa viitsid mind siis ära visata?

ISA: Mis kell see on?

RAIVO: Vist oli vaja kümneks kohal olla. Esimene mäng on üheteist paiku, aga me teeme enne soojaks.

ISA: Ei noh, muidugi. Saab tehtud.

RAIVO: Okei, tänks. *Läheb oma tuppa.*

Paus.

EMA: Ei tea, kas seda võistlusejuttu on nüüd mõtet rääkida. Peame ju koomale tõmbama, ega ta enam trennis käia ei saa.

ISA: Poiss on liiga tubli selleks.

EMA: Mis mõttes?! Et trenn jääb alles?

ISA: Jah.

EMA: Aga kulud?

ISA: Mis see meil oli? Kuus vist kolmsada krooni? Tuleb leida.

EMA: No kuula nüüd ennast – kui on vaja koomale tõmmata, siis tuleb seda teha. Olgu Raivo nii tubli kui tahes.

ISA: Mina lapse tuleviku pealt kokku ei tõmba.

EMA: Meil ei ole seda raha ju!

ISA: Selle leiab. Kasvõi söögi arvelt. Aga poiss peab trenni edasi jääma. Sa oled näinud teda mängimas, kurat, isegi vana Jaanson ütles, et Raivo on oma grupis üks põhimees. Pärast mängib veel Euroopas, mis sa siis ütled?

EMA: Jah, aga see trenn sööb pooleteistkümnest tuhandest suure tüki ära.

ISA: Viiendiku.

EMA: No vot, viiendiku. Nüüd on alles tuhat kakssada. Selle eest peab ülejäänud elu ära elama või? Kommunaalid on ju ka.

ISA: Tuleb vähem duši all käia ja vähem elektrit kulutada.

EMA: Aga küte? See läheb ju maja peale.

ISA: Siis räägin sellest ühistu koosolekul! Tõmmaku tagasi, ärgu kütke veel kevadel nii, et radikad suitsevad.

EMA *alistanult*: Hea küll, las siis trenn jääb. Pane kirja.

ISA: Mida?

EMA: Kirjuta üles, et “Raivo korvpall – 300 krooni”. Me peame igakuised kulud kirja panema.

ISA: Hea küll. *Kirjutab*.

Raivo tuleb toast kööki.

RAIVO: Okei, ma sööks nüüd.

EMA: Jah, muidugi, tule istu laua taha.

RAIVO *istub, märkab laual olevaid pabereid*: Mis värk see on? Arved või?

ISA: Umbes nii.

Raivo näeb paberilehte, kuhu isa on korvpalli kohta märkuse teinud.

RAIVO: “Raivo korvpall – 300 krooni.” *Tõstab küsivalt üles*. Mis toimub?

ISA: Ei midagi, meil on vaja lihtsalt kulud kirja panna.

RAIVO: Mingi jama on või?

ISA: Ei, trenniga on kõik korras, ära muretse.

EMA *pane Raivole sööki lauale*: Isa jäi tööst ilma.

Paus. Isa vaikib mornilt.

RAIVO: Oota, misasja? Päriselt või? *Isa noogutab.* Aga... aa, et rahaga on nüüd probleeme, jah?

EMA: Eks ta ole jah.

RAIVO: No aga sa said mingi koondamishüvitise, onju? *Isa raputab pead.* Ei saanud või?!

Isa tõuseb üles, kõnnib köögiakna juurde, avab selle, võtab tuhatoosi, süütab sigareti, hakkab – selg publiku poole – suitsu pahvima.

RAIVO *emale*: Oot, mida? Ilma hüvitiseta?

EMA *väsinult*: Ei koondatud. Vallandati.

RAIVO: Enam ei saa ju nii lihtsalt. Ei, ma olen kuulnud juba mitmest kohast, et värk on tõsine. Andri isa just koondati Arpeksist ja Helen ütles, et tema ema koondatakse ka varsti postkontorist. Aga selle eest saab ikka hüvitise ju.

EMA: Vot isa ei saanud. Sest teda ei koondatud.

RAIVO: No aga nad ei saa niisama lahti lasta.

EMA: Ütlesid, et “pideva hilinemise tõttu” neil pole enam isa vaja.

RAIVO: Mis kuradi hilinemise?! Isa ei jää kunagi hiljaks.

EMA: Mõned korrad on ikka jäänud.

RAIVO: Päriselt või?

EMA *mürgiselt*: On tulnud ette.

RAIVO: Ahah, okei. No aga krohvijaid on alati vaja. Isa, kuuled või? Krohvijaid on...

ISA: Jah, on-on. Alati on vaja. Sina ära sellepärast muretsegi. Küll ma uue töökoha leian. Sina käi korralikult trennis ja koolis, saad Tartusse sisse, hakkad oma ärijuhtimisega kõva raha tegema.

RAIVO: Kui ma ikka saan tasuta sisse.

ISA: Muidugi saad.

RAIVO: Isa, sa tead, et mul on mõne hindega ikka päris pahasti.

Isa lõpetab suitsu, sulgeb akna, tuleb laua taha istuma.

ISA: Tead, poiss, mina ütlen sulle sellist asja: õpi hoolega. Tee järeltunde või kuidas te neid kutsute. Küsi õpetajalt nõu. Lase mõnel tarkpeal endale asju selgitada. Tee seda, mida on vaja, et oma hinded korda saada. Sest kui sa kooli tasuta ei saa, siis meie sinu õpinguid kinni ei maksa. Meil ei ole seda raha. Ei tule ka. Isegi kui ma saan uue töökoha, pole meil sellist raha, et neid kalleid ülikoole kinni taguda. Saad aru?

RAIVO: Saan. Ei, päriselt saan, mul lihtsalt ei ole mõne asja jaoks pead, noh.

ISA: On need sellised asjad, mida ärijuhtimises vaja läheb?

EMA: Iga asi on koolis vajalik.

ISA: Jah, aga mõnda pole ülikoolis enam vaja. *Raivole*. Noh, mis sul selle ärijuhtimise sisseastumises on?

RAIVO: Tegelikult on selle nimi praegu ettevõtlus ja projektijuhtimine.

ISA: Jah, noh, mis iganes. Mis seal vaja on?

RAIVO: Ee, on kirjand, eks.

ISA: Nii, edasi.

RAIVO: Mingi võõrkeel.

ISA: Milline?

RAIVO: No minu valik. Inglise või vene või saksa... Vist oli kas prantsuse või soome ka.

ISA: Hea küll, mis veel?

RAIVO: Ja siis üks vabal valikul. Ajalugu või matemaatika või keemia või...

ISA: Noh, pea sul lõikab. Matemaatika teed ära küll.

RAIVO: Jaa, see on savi.

ISA: Kirjandi saad ka kirjutatud?

RAIVO: Midagi ikka.

EMA: Tal on keeltega probleeme.

RAIVO: Jah.

ISA: Mis keeltega?

EMA: Ma ütleks, et kõigiga.

ISA: Kust sina seda tead?

EMA: Mõni meist aitab juba aastaid lastel koolitükke teha.

RAIVO: No ma teen ikka ise ka.

EMA: Vene keelt sa ilma minu abita ei tee küll.

ISA: Vene keelega on probleeme või?

RAIVO: Sellega ka.

ISA: Siis õpi, kurat. Seda keelt läheb palju vaja. Kui ema ei saa hakkama, siis õpetan mina.

EMA: Mina ei saa hakkama?!

ISA: Poiss siiamaani ei oska, järelikult sa teed midagi valesti.

RAIVO: Ma natuke ikka oskan ka.

ISA: Siis paranda oma hinded ära. Vot, ongi mure lahendatud. Teed matemaatika ja vene keele ära, kirjutad korraliku kirjandi ja oled sees nagu miška.

RAIVO: Eks ma üritan muidugi.

ISA: Sa ära ürita, vaid õpi kõvasti. Ja trenni teed ka edasi, selle pärast ära muretse. Su treener alati kiidab sind mulle, kui ma teda näen.

RAIVO: Ma vist meeldin talle, jah.

ISA: Teed kõva trenni, saad raudselt veel Eesti koondisesse ja korralikku klubisse. Tead, missugused palgad neil meestel on või? Varsti hakkad meid ülal pidama.

RAIVO: Jajah.

EMA: Sina söö nüüd. Korvpallist räägite pärast.

RAIVO: Mhmh. *Sööb.*

Välisuks avaneb ja sisse astub peretütar Kristel, juuksed ja nägu värvitud, riides nõ. alternatiivselt. Põrnitseb vanemaid. Ema askeldab köögis edasi, isa põrnitseb vastu.

RAIVO: Hoi.

ISA: Tere jah. Kust sa siis niimoodi tuled?

KRISTEL: Proovist.

ISA: Mis proovist?

KRISTEL: Bändikast.

ISA *emale*: Mis kuradi asi see veel on?

KRISTEL: Meil on bänd, mina teen sellega proovi. On veel küsimusi?

ISA: Kuule, tead, üks isegi on. *Tõuseb püsti, kõnnib tütre juurde, näpib selle riideid.* Mis sa tulid karnevalilt või?

KRISTEL: Mine perse.

ISA: Mida sa ütlesid?!

KRISTEL: Mida sa mõnitad!

ISA: Kurat, sa näed välja nagu kloun!

KRISTEL: Tapa ära end, vördjas! *Jookseb oma tuppa, lööb ukse kinni.*

Isa kõnnib tütre ukse juurde, katsub seda. Seest lukus. Prõmmib uksele.

ISA: Tee lahti, raisk! Minu majas selliseid asju ei öelda!

KRISTEL *summutatult*: Kao minema!

ISA: Tee lahti!

KRISTEL: Kao minema! Mine maga ennast välja!

ISA: Oot-oot, niimoodi sa oma isaga ei räägi.

KRISTEL: Käi perse!

ISA: Kurat, minu oma tütar tuleb kell üheksa õhtul koju, riides nagu lits, ja mina pean sitsima ja wait olema või?! *Paus.* Kuuled või? Kus sa olid? Kool lõpeb kell kolm, kus sa olid need kuus tundi? *Paus.* Sinuga räägin, plika! Tee uks lahti! *Paus.* Kurat, selline nali lõpeb sul halvasti, saad aru!
EMA: Tule ära sealt, ta ei tee seda ust enne lahti, kui pissihäda peale tuleb.

Raivo itsitab.

ISA: Mida sina irvitad?!

RAIVO: Ei midagi.

ISA: Kui söök söödud, siis marss oma tuppä õppima! Tahad ülikooli saada või ei?

Raivo tõuseb mornilt laua tagant, vantsib oma tuppä, paneb ukse vähe vaiksemalt kinni. Isa tuleb uuesti laua taha istuma.

ISA: Kuradi jõmpsikad.

EMA: Noh, said nüüd oma tahtmise või? Kristel jälle tõinab toas.

ISA: Kus ta käib kell üheksa õhtul? Selliste riietega? Ime, et kainerisse ei viida.

EMA: Mis sa sogad.

ISA: Ei, vaata teda. Nagunii joovad seal proovis ja teevad kurat teab mida.

EMA: Seda nüüd küll ei usu.

ISA: Ei usu või? Arvad, et ma ei tea, mida noored tänapäeval teevad või? Meil oli suvel tööl mingi tattnökk, kes kiitles sellega, et tema olla juba kõiki narkootikume proovinud. Ütles, et tema koolis teevad kõik kanepit ja mida kõike veel.

EMA: Arvad, et Kristel nüüd teeb midagi sellist või?

ISA: Aga miks ta ei peaks? Korda majas pole, tüdruk käib linna peal litsi löömas. Ükspäev tuleb sul siin suure kõhuga toast välja, mis sa siis teed?

EMA: Mida mina teen? Nagu ma oleks ainus, kes kasvatamise eest vastutab?

ISA: Oleks minu teha, ma tõmbaks sellel plikal praegugi tagumiku paljaks ja teeks natuke kasvatust.

EMA: Ära aja lolli juttu.

ISA: No näed, sa ei luba. Sina ta ära hellitasid.

EMA: Jaa, muidugi, mina. Ikka mina. Kes see muu siin majas valesti on teinud kui mina.

ISA: Muidugi sina.

EMA: Ah, mine seenele.

2. stseen

Bändiproov. Mingi garaaž. Pisut räpane, nurkades kraamihunnikud. Tagaseinas trummikomplekt, põrandal kõlareid ja võimendusi ning muud tehnikat. Soolokitarrist Taiks ja trummar Urmo seadistavad pille, jämmivad pisut.

Ühel hetkel saabub Kristel.

TAIKS: Näh, miks sa hiljaks jäid?

KRISTEL: Ära hakka peale.

URMO: Ei, kamoon, me pidime juba mitukend minti varem alustama.

KRISTEL: Ma pidin ootama, kuni mu värdjas tropp isa magama jääb, okei?

TAIKS: Asi on nii hull või?

KRISTEL: Ma arvan, et ma olen vist koduarestis.

URMO: Arvad?

KRISTEL: No arvestades seda, kuidas isa mu peale karjus ja mis nimedega ta mind kutsus, siis ilmselt küll, jah.

TAIKS: Mis nimedega siis?

KRISTEL: Taiks, see oli erakordselt nõme praegu.

TAIKS: Vabandust.

KRISTEL: Sa tead, milline värdjas mu isa on.

TAIKS: Vabandust, päriselt.

KRISTEL: Ühel päeval ta joob end surnuks.

URMO: Tsüklis praegu või?

KRISTEL: Ei, tegelikult ta täna vist ei olnud võtnud. Ilgelt imelik, just täna ta oleks pidanud seda tegema.

URMO: Miks?

KRISTEL: Sai kinga.

TAIKS: Päriselt või?

KRISTEL: Mhmh, vend ütles. Oli hilinemise pärast lahti lastud.

TAIKS: Päris karm. Praegu vist saavad eriti paljud kinga.

KRISTEL: See ongi jumala nõme, kuidas nii paljud sõltuvad ülemuse suvast. Sa võid olla täiesti normaalne töötaja, aga kui on vaja rahasid kokku hoida, siis lastakse lahti. Samas ülemus saab ikka oma palka ja võib olla täielik tropp.

URMO: Ongi. Mul vanamees ütles ka, et neil firmas on mingid jutud lahti. Et läheb vist

koondamiseks.

TAIKS: Jajah, vaata, Hilts ütles ka täna, et tema vend löödi ehituselt minema.

URMO: Ehitus ongi hullult saanud praegu.

TAIKS: Saab varsti veel hullemini.

Joovad asjaliku moega õlut. Kristel sätib mikrofoni paika.

TAIKS: Ma hakkan raudselt muusikaga raha teenima.

URMO: Hakkad-hakkad.

TAIKS: Ei usu või? Küsi mõne suvalise Eesti bändimehe käest, palju laivi eest makstakse. Kui sa mängida oskad, siis teenid kümme tonni kuus ilma mingi pingeta. Õhtuti käid esinemas, päeval jood õlut. Normaalne.

URMO: Normaalne.

KRISTEL: Jah, nii kergelt see käibki, onju. Jood ja mängid.

TAIKS: No kitra peab oskama, siis on kõik kombes. Ei, hea küll, kui ei maksta, siis lähen bändidele lavameheks.

URMO: Hakkad kõlle üles panema või?

TAIKS: Näiteks. Mul suva. Peaasi, et muusikaga kokku puutun.

URMO: Ma võin kasvõi ehitusel tellist laduda, saab vähemalt värske õhu käes olla. Terve päeva kusagil klubis kellegi taldrikuid kinni kruvida ei viitsiks.

TAIKS: Sina lähed meil, jah, tellist laduma.

URMO: Miks ma ei võiks, mul on trummist jumala kõvad käed.

TAIKS: Sul on millestki muust kõvad käed.

URMO: Ime muna, narkar.

Taiks irvitab. Kristel saab statiivi paika ja tuleb poiste juurde istuma. Võtab neil pudelitest lonksu.

KRISTEL: Ega see ehitusele minek nii lihtne ka ei ole. Isa on rääkinud, et ehitusega on päris pahasti ja eriti lihttöölistel. Sihukesti telliseladujaid on neil nagu putru.

TAIKS: Nojah, vaata, kui mingeid muid oskusi ei ole, siis sõltudki sellest, kas on mingit tööd pakkuda. Tellist võib igaüks laduda.

URMO: No päris igaüks ei lao.

TAIKS: Lavameheks jälle igaühte ei võta.

URMO: Misasja? Seal on raudselt väiksemad nõudmised. Tõsta see kast sinna, pane see juhe sinna.

TAIKS: Sellise loogikaga lased sajatonnise tehnika õhku.

URMO: Jah, noh, okei, päris nii ka ei lähe, aga lavamehi on ka raudselt nagu putru.

KRISTEL: Seda ma ei tea, aga oskusi on igal juhul vaja. Igal pool. Isa on tegelt rääkinud, et ta olevat noorena tahtnud saada inseneriks, aga hinded ei vedanud välja. Läks krohvijaks.

TAIKS: Ega sul endal ka nagu hinnetega mingi eriti hea seis ei ole.

KRISTEL: Mis siis?

TAIKS: Sa tahtsid muusikakooli minna. Sinna niisama ei võeta.

KRISTEL: Laulmisest ei piisa sinu jaoks või?

TAIKS: Meie jaoks vabalt piisab, sa laulad jumala hästi, aga see on kõrgkool, saad aru. Niisama ei võeta. Seal on nangunii mingid eksamid ja värgid.

KRISTEL: Vaatame.

Joovad õlut, saabub basskitarrist Bass. Võtab oma kitarri, hakkab seda seadistama.

TAIKS: Tead, Bass, mine sa ka õige... Kus sa olid?

BASS: Ma ei jõudnud varem valmis.

URMO: Misasja, millega?

TAIKS: Kristelit hoidis isa ukse taga kinni, mis sinu vabandus on?

BASS: Ukse taga kinni või?

KRISTEL: No nii hull ka ei olnud. Paps pani mind lihtsalt koduaresti.

BASS: Aa, siis küll.

TAIKS: Ei, ega sa ei pääse. Kus sa olid?

BASS: No Triinu tahtis romantikat teha ja filmi vaadata, noh.

TAIKS: Mida asja?!

URMO: Nalja teed või?

BASS: Pärkalt noh! Ma kimasin kohe siia, kui film läbi sai.

TAIKS: Kurat, nii ei saa, mees.

URMO: Sa ei hakka naise pärast proove ära jätma.

BASS: Ma olen kohal ju?!

KRISTEL: Hea küll, hakkame peale, aitab juba.

TAIKS: Ei, tõsiselt, Bass, lõpeta need naljad. Nii ei saa, et naine rikub bändiproove.

BASS: Jaa, okei-okei.

URMO: Tuleb naine maha jätta.

BASS: Urmo, käi kanni. Jäin ühe korra hiljaks, jäin, ära aja nüüd jura. *Saab seadistamisega valmis.* Mängime või ei mängi.

URMO: Muidugi mängime. *Läheb trummide taha.* Mina olin ammu valmis.

BASS: Tore.

KRISTEL: Möla jätta. Alustame "Death of Sleeplessiga".

Mängivad lugu. Näitlejad võivad loole ise sõnad välja mõelda. Kui ei viitsi, siis saab kasutada ka näiteks järgmisi sõnu, mis on meelega kohmakad, pisut vigases inglise keeles ja mitte kõige uuenduslikumad.

Death of Sleepless (sõnad: Kristel)

We are the death of sleepless

We are the death of soul

Seeking the pain from houses

Finding the pain from within

We are the death of sleepless

We are the death of lies

Nobody feels what we feel

Riding too long in night

We are the death of sleepless

We are the death of pain

We bring you fire and lightning

Nobody hears when we come

3. stseen

Baar. Väike kodukvartali urgas. Leti taga on kelmikas baaridaam Rita ja tema vastas istuvad kaks stammkundet – Gunnar ja Andres. Gunnar on nooremapoolsem mees isa Raineri paneelmajast, Andres on vanemapoolsem varane pensionär; invaliiduse tõttu. Gunnar töötab praegu juhuotstel (sõidab FIE-na kaubikuga), Andres oli kunagi metsamees, aga sai tõsise jalavigastuse ning läks pensionile.

Sisse astub isa Rainer.

GUNNAR: Hoi, vanapoiss!

ANDRES: Nonii!

RITA: Rainerikene, sina ka lõpuks kohal!

ISA *väsinult*: Tere-tere. Noh, mehed, juba ammu siin?

GUNNAR: Hommikust peale muidugi.

ISA: Arvata võis, jah.

ANDRES: Ega me siit enne ära ei lähe, kui Rita laibamasina järgi kutsub.

RITA *kõkutab püüdlilikult*: Missa nüüd, Andres! Tead, enne lähen mina siit jalad ees, kui sina oma pukilt tõused.

ANDRES: Jajah, ma võtan siis su austuseks viimase.

RITA: Lollakas... Noh, Rainer, mis sulle läheb?

ISA: Ootan hetke, siis vaatame.

RITA: Ahah. *Kui keegi talle enam tähelepanu ei pööra, siis hakkab leti peal olevat lehte lugema.*

ISA *meeste poole*: Mis muidu uudist?

ANDRES *kehatab õlgu*: Mis seal ikka saab olla. Sama jama.

GUNNAR: Majandus augus ja võimumeestel taskud täis. On ju nii?

ANDRES: On muidugi. Täna just lugesin, et valitsuskulutusi keegi kärpima ei hakka. Vat selle peale nad on mihklid. Kui vaja abirahasid külmutada, siis ei kõssa keegi, aga kui enda rahakoti kallale tulevad, siis röögivad pea otsast.

GUNNAR: Varsti jälle valimised, eks nad siis näevad, mida rahvas asjast arvab.

ISA: Ahh, üks pask puha. Vali, keda tahad.

GUNNAR: Õige jutt. Kuulge, minu kord on teha. Rita, ole kallid, pane kolm küdema.

RITA: Saab tehtud, musi. *Hakkab kolme õlut valama.*

ANDRES: Minu poolest valin kasvõi elu lõpuni ainsa mehe, keda mina usaldan, aga mis kasu sellest on?

GUNNAR: Sa lähed järgmine kord ka valima või?

ANDRES: Muidugi. Ükskord peab sellest tolku olema.

ISA: Kellest, Juhanist või?

ANDRES: Täpselt. Ükskord ta kuradi partei näeb, et see mees saab ikka stabiilselt hääli ja panevad ta lõpuks pukki kah.

ISA: Juhan on sul teistsugune või?

ANDRES: Kuule, ära nori. Tema pole nagu need turakad seal Riigikogus. Ta on asjalik mees, alati teinud kõva tööd, kolm last üles kasvatanud. Mina tunnen teda nelikümmend aastat, käisime koos Afghanistaniski. Sellele mehele usaldan mina, kurat, oma elu.

Saavad mingil hetkel oma õlled kätte.

ISA: Ma ei tea. Ei, noh, ma usaldan ka Juhanit, aga ma pole ikka mitu korda enam valimas käinud.

ANDRES: Mine siis järgmine kord.

ISA: Mida ma ikka lähen...

ANDRES: No kuule – Juhani poolt, noh.

ISA: Sina tunnend teda, mina ei tunne ju.

ANDRES: Siis lähme talle mingi päev külla, räägime juttu.

ISA: Ah, ei tea, kas on nüüd vaja...

ANDRES: Või kutsume siia, mis tähtsust seal on. Ta on tore mees.

ISA: Nojah, seda võiks teha küll.

GUNNAR: Kuulge, aga terviseks!

Löövad kokku.

GUNNAR: Kuidas sul endal on läinud, Raints?

ISA: Mis seal ikka läheb või tuleb.

GUNNAR: Jaajah. Elu paneb ikka oma riburada pidi. Käid koolis, abiellud, saad lapsed, teed tööd kuni oled känd ja siis kõrvad pea alla, mis?

ANDRES: Jah, vot, sina oled meil suur ekspert seda ütleva.

GUNNAR: Mis on, ei ole nii või?

ANDRES: Gunnar, sa oled meist kõigist noorem. Mis sa seletad siin.

GUNNAR *solvunult*: Ei, noh, olen küll. Aga mul on ka naine ja laps. Erinevalt sinust teen tööd ka.

ANDRES *peale väikest pausi*: Tead, mis ma sulle ütlen...

RITA *lehe kohalt silmi tõstmata*: Rahu, poisid!

Väike paus. Lõpetavad õllesid.

ISA: Aga, jah, asjad on päris hulluks läinud. Räägitakse, et ehitussektor kukub täitsa kokku. Varem oli materjalipuudus. Ma mäletan, me ootasime ükskord mitu kuud, enne kui lõpuks killustikku sai. Nüüd ei jõua nad seda kuhugi ära ladustada, kõik kohad on killustikku täis.

ANDRES: Seda nad räägivad, jah, et ehituses on päris tõsised lood. Mul ühel tuttaval jäi just poeg tööst ilma. Jube asi. Mõtled, et töö küll otsa ei saa, igal pool kraanad püsti, aga näed.

ISA: Selle eest pole kaitstud keegi.

GUNNAR: No oskajad mehi on alati vaja.

ANDRUS: On muidugi. Minu kord vist teha? Ritakene, lase rivitult.

Rita hakkab uusi klaase täitma.

ANDRUS: Palju sa tahtsid nende eest... seitsekümmend viis, üks ole?

RITA: Nagu ikka.

ANDRUS: No palun.

Paus. Rita täidab klaase.

GUNNAR: Jaah. Praegu küll maja ei ostaks. Mul on päris hea meel, et sain korteri kätte veel siis, kui laenu anti. Kuulsin ühelt kliendilt, et enam ei antagi. Lähed panka, tagatis olemas, aga ei anta. Raiu või tükkideks.

ANDRES: Üldse siis ei anta või?

GUNNAR: Ei anta jah. Mõnikümmend tuhat ehk saad, aga korraliku laenu ei julge enam keegi anda.

ANDRES: Mis neil siis viga?

GUNNAR: No kardavad. Et ei maksa tagasi või midagi sellist. Mina ka ei tea, aga teisedki on rääkinud, et lihtsalt ei saa. Tahad äri püsti panna või maja osta – ei saa. Keegi ei anna laenu.

ISA: Kurat, see asi on ikka möga.

ANDRES: On muidugi. Ma olen elus palju näinud, aga see, mis praegu toimub, on mõnitamine. Mu ema surigi ju selle riigi pärast. Süda ei pidanud vastu. Teate ka, kuidas ta vabadust ootas?

ISA: Oled rääkinud jah.

ANDRES *ei kuula teda*: Muti hoidis lippu salaja ahju otsas, pampude all. Viiskümmend aastat hoidis! Ja kui lõpuks tuligi? Mis siis juhtus? Mis sai sellest vabadusest? Ah?

GUNNAR: Jajah, nüüd oleme jälle Liidus ja sitsime suurte isade ees.

ANDRES: Jälle Liidus! Nagu polekski venelaste vastu võidelnud! Kurat, ma käisin Tallinnas, ma tegin kõik selle kaasa! Ja mis sellest sai?

ISA *väsimult*: Maha müüdi meid kõiki, mis seal ikka sai.

ANDRES *rahunenult*: No vot. Sellepärast ma räägin, et ainus mees, kelle poolt on mõtet hääletada, on Juhan. Tema on avalikult ka öelnud, et on selle Euroopa Liidu vastu. Astusime sisse, saab ka välja astuda.

ISA: Räägivad, et ega enam ei saa.

ANDRES: No mis loll jutt see on? Isegi Nõukogude Liidust sai välja astuda, nüüd kuradi Euroopa kökatsist ei saa? Neil pole sõjavägegi. Mis nad saadavad siia? Ametnikud või? Pliiatsitega? Ma võtan kodust kirve või toon isakodust püssi ära, siis vaatame, mis saab.

ISA: Ei saada nad midagi. Teevad sulle määruse ja keelavad kirved ära. Ütlevad, et kirves ei vasta euronõuetele.

ANDRES: Tead, siis ma lähen isiklikult Siim Kallasele külla ja löön selle euronõude talle pähe kinni.

Irvitavad. Lõpetavad õlled.

GUNNAR: Nonii. Pihtas, põhjas. Teed järgmise, Rainer?

ISA *peale pausi*: Ma hästi ei saa.

ANDRES: No mis sa ei saa, kõnnid kaineks ja ütled ülemusele, et käisid jalutamas, sest väljas on nii ilus ilm.

RITA: Nagu teie sellest midagi teaks.

ANDRES: Mis sa õiendad seal?

RITA: Ise istute hommikust õhtuni siin, kus te siis väljas käite?

ANDRES: Ega me niimoodi võluväel siia ei saabu. Me ikka tuleme ka.

RITA: Jajah, mulle aeg-ajalt tundub, et te olete nende pukide külge kasvanud.

ANDRES: Ah, mine sa ka... Vala nüüd kolm välja, Raineri kord on.

ISA *Ritale*: Ei, ära vala.

ANDRES: Oota, misasja?

GUNNAR: Rainer, kurat, ära nüüd pirtsuta.

ISA *teravalt*: Ma ei saa, selge?

GUNNAR: No mis ei saa? Ära siis sina võta, tee meile ring.

ISA: Seda ka ei saa.

ANDRES: Kade oled või?

ISA *peale väikest pausi*: Mul ei ole seda raha.

ANDRES: Mis sa nalja teed või? Tulid siia meie kulul jooma?

ISA: Teie minu käest ei küsinud, kas mulle on vaja osta või mitte!

GUNNAR: Kurat küll, alati oleme teinud ringe, mis siis nüüd lahti?

ANDRES: Sellist seatempu poleks sinult küll oodanud, Raints.

ISA: Olge vait. Minult te ei küsinud.

ANDRES: Aga juua kõlbas küll? Ma ei kuulnud kordagi, et sa oleks öelnud kõva, selge häälega "Ei, poisid, mulle pole vaja!"

GUNNAR: Sihuke asi pole ilus, Raints.

ANDRES: Nagu tuleks restorani – sööd kõhu kenasti täis ja siis lased end rahumeeli välja visata.

ISA *raevunult*: Minge perse, mehed, mina ei ole mingi varas või kerjus! Tulin siia oma sõpru vaatama ja nüüd kusete mulle hinge! Raisk!

ANDRES: Istu maha! Ära laula siin midagi. *Isa istub pisut rahunenult pukile.* Aga seda ma poleks

sinust oodanud, Raints, et sa nii ihneks muutud. Ise ei raatsi osta, aga sõprade kulul võib küll õlut võtta. *Isa istub tardunult, ei reageeri.* Hää küll, mis seal enam. Gunnar, võta see ring endale, aga lase ainult kaks. *Isa poole.* Enam ei jõua igat abivajajat toita.

ISA: Tead, ära üldse alustagi, Andres... Ma ei jõua...

GUNNAR: Rita, pane meile kaks. *Ulatab raha.* Mis siis on, kodus tüli lahti või? Naine võttis rahakoti endale?

ANDRES: Või ülemus langetas palka või mis?

ISA *peale väikest pausi*: Mul enam polegi teda.

ANDRES: Mida, raha või?

ISA: Ülemust.

GUNNAR *peaaegu uskumatult*: Sina jäid ka ilma?!

ANDRES *peaaegu et kaastundlikult*: Kuule, oota nüüd, sinu oskustega?

ISA: Neil nüüd midagi minu oskustest. Aga jah, mina olen kohe ametlikult töötu. Ja tööst ilma olen kah. Juba mõnda aega. Mul pole kümnet kroonigi. Selleks ma tegelikult tulingi, poisid, ma lihtsalt ei osanud enne kuidagi seda juttu alustada. Saate aru, ma võtsin juba SMS-laenu ja asi on päris hull. Panime Merlega kõik tema ehted panti ja müüsimise paar päeva tagasi auto maha, aga ikka olen mitukümmend tuhat võlgu.

RITA: Issand, nii palju või?

ISA: Nojah, selle kuradi SMS-laenu andjad on püsti röövlid. Sa ei kujuta ette, mis selle intress on.

RITA: No aga sa enne ei teadnud seda siis või?

ISA: Ma tahtsin ikka tagasi maksta enne kui see tähtaeg tuleb, aga ei saanud selleks ajaks raha kokku. Nüüd on iga päev nagu surmahoop.

ANDRES: Aga mis meie saame teha?

ISA: Ma mõtlesin, et äkki saate teha kamba peale sõbramehelaenu või nii. Äkki Rita saab ka öla alla panna. Teete mulle väikese laenu, ma maksan kõik kuhjaga tagasi. *Läheb härdaks.* Raisk, ma võin kolmekordselt ka maksta, kui välja aitate, poisid. Saate aru, ma olen täiesti ummikus. Mitte kusagilt raha ei tule, aga iga kuu läheb seda välja rohkem kui kunagi varem. Kuu aega veel ja mina panen endale nööri kaela. Me oleme Merlega kõik maha müünud, vanematelt võtsime nii palju, kui saime. Iga kuu oleme lappinud hädaga ennast nulli, aga nüüd pole enam kusagilt midagi võtta. Saate aidata, mehed?

GUNNAR *ebalevalt*: Noh, eks mul endalgi pole eriti priisata. See FIE-värgindus nõõrib juba hinge. Lapsel on koolis kogu aeg nii palju asju vaja osta ja nii.

ANDRES: Ja no kellelt sa küsid, eks ole – pensionärit! Riik üritab juba pikemat aega, aga me oleme ikka veel elus.

ISA: Midagi olete võib-olla kõrvale pannud või saate äkki mõne asja panti panna?

GUNNAR: Ah, ei usu eriti.

ANDRES: Väga hästi ei saa, jah.

ISA *külmalt*: Nojah, selge. *Tõuseb pukilt, kõnnib ukseni*. Sellised sõbrad siis. *Lööb ukse enda järel pauguga kinni*.

ANDRES *solvunult*: Kurat, ise võtab SMS-laenu ja siis tuleb meid süüdistama.

GUNNAR: Jah, miks meie peame tema jamasid klaarima.

RITA: Eks tal on häda käes.

GUNNAR: Siis tuleb muidugi tulla sõprade rahakotti tühjendama.

ANDRES: Ja nende kulul jooma.

RITA: Mis tal muud üle jääb.

ANDRES: Joogu vähem siis.

4. stseen

Perekodu. Ema Merle istub laua taga, sööb putru. Isa Rainer astub väsinult ja nukralt sisse. Ema lükkab vaikides isa poole pudrukausi.

ISA: Pudru jaoks ikka raha jätkub?

EMA: Nii palju neid helbeid veel on. *Mürgiselt*. Tead, millega meie kallis tütar hakkama sai?

ISA: Noh?

EMA: Tõi koolist käskkirja koju. Puudub liiga palju.

ISA: Maha löön selle tüdruku. *Sööb*. Kus Raivo on?

EMA: Kuule, ta läks peale kooli ühele objektile, sõber rääkis, et seal pakutakse võimalust töötada õhtuses vahetuses valvurina.

ISA: Jah? Keegi veel ehitab või?

EMA: Alati on vaja midagi ehitada. Ei, poiss on tubli, otsib endale veel töögi ilma meie abita. Saaks tütrest ka asja...

ISA: Mis sa nüüd, kunagi toob tütre hargivahe veel suurt raha sisse.

EMA: Kuidas sa räägid oma tütrest niimoodi!

ISA: Mõtles ise, kas ma eksin või?

EMA: Kristel on kohati olnud väga paha laps, aga niimoodi ei saa omaenda tütrest rääkida.

ISA: Pane tähele, ühel päeval näeme teda kusagil krimireporteris palja tagumikuga. Üritab ühe käega nägu varjata ja Võsa-Pets räägib, kuidas litsimaja haarangus jäid jälle mingid naised vahele.

EMA: Kuule, ole vait! Ära räägi nii rumalat juttu. Sina oled alati Kristeli kallal norinud, sellepärast ta nii vähe kodus istubki. Niipea, kui sa koju tuled, läheb tema jälle sõprade juurde.

ISA: Sa tahad öelda, et mina olen süüdi selles, et ta käib oma kaltsakatega joomas või?

EMA: Ta ei käi joomas.

ISA: Kust sina tead nii kindlalt? *Vaikus.* No vot.

EMA: Kui sa tema kallal nii palju ei võtaks, siis ta ei peaks ka mujal käima.

ISA: Mina ei peaks teda kogu aeg kantseldama, kui ta käiks korralikult koolis, mitte ei litutaks tänaval. Raivol ma küll ei pea kogu aeg kätt hoidma.

EMA: Jah, vot Raivot sa hoiad, aga tütrest sa ei hooli. Kogu aeg norid ta kallal. “Mis sul jälle seljas on? Mis krohv see sul näos on? Mis muusikat sina ka oskad teha?”

ISA: Raivo on tubli poiss – ise ütlesid. Käib koolis ja otsib raskel ajal endale ise tööd. Sina hoiad Kristelit nagu pilpa peal. Tüüpiline naistevärk. Sittagi kasu pole, kogu raha läheb Kristeli vinnide peale.

EMA: Mida sa sogad!

ISA: Kuule, palju maksis see vinnirohi? Oli mitusada krooni? Ja mis kasu sellest oli?

EMA: Sina ei tea, mis tunne on käia noore tüdrukuna ringi, nägu punne täis!

ISA: Mina ei peagi seda teadma. Kui tahab nii kallist rohtu, siis käigu tööl.

EMA: Kus ta käia saab, kui koolist ei jää aega üle?

ISA: Ja Raivol peab jääma? Korvpalli kõrvalt? Tead, ära ürita plikat kaitsta, võiks juba ära lõppeda see naiste kokkuhoidmine. Kui Kristel edaspidi tahab nii väga oma punne ära kaotada, siis kobigu tööle.

EMA: Mina ei tea, miks ma istun siin ja kuulan sinu jora. Mõistlikku sõna sinu suust ju ei tule.

ISA: Aga mine siis Kristeliga koos tänavale, teenite natuke raha juurde.

EMA: Sina pea lõuad! Mina olen ainus, kes siin midagi üldse teenib! Kui ei meeldi, siis kao ise tööle, kuradi töötu kaan!

ISA: Keri põrgu.

Ema tormab magamistuppa. Isa sööb rahulikult edasi. Ühel hetkel saabub välisuksest tütar Kristel. Vaatavad isaga üksteist vaikides. Isa jätkab söömist, tütar hakkab ettevaatlikult saapaid ja üleriideid ära võtma.

ISA *petlikult rahulikult*: Kust tuled?

KRISTEL: Sõprade juurest.

Isa jälgib seda, kuidas tütar koridoris askeldab. Kristeli miimikas on midagi imelikku – nagu oleks vahepeal raske tasakaalu hoida või püüaks liiga hoolikalt saapaid ära võtta.

ISA: Oled joonud?

KRISTEL *valetab*: Ei.

ISA: Ja suitsulõhn on siiani tunda.

KRISTEL: Mina pole suitsu teinud. *Ta ei valeta, ta tegi kanepit.* Meil poisid seltskonnas teevad.

ISA: Valetad.

KRISTEL: Ei.

ISA: No ma ju näen, kuidas sa valetad.

KRISTEL: Valesti näed.

ISA: Kuulsin, et sul on koolis probleeme.

KRISTEL: Ema kitus ära või?

ISA: Sina oma emast niimoodi ei räägi.

KRISTEL: Kui on mingi mure, öelge välja. Muidu jätke rahule.

ISA: Seni, kuni sa elad minu katuse all, annad mulle kulpi.

KRISTEL: Ega ma kauaks siia ei jää. *Ta mõtleb seda täiesti tõsiselt ja kõnnib oma tuppa.*

ISA: Kristel!

Tütar ei kuula ja kaob oma ukse taha. Isa jääb üksi kööki istuma.

5. stseen

Bändiproov garaažis. Soolokitarrist Taiks ja trummar Urmo teevad kanepit, basskitarrist Bass joob õlut.

TAIKS: Bass, kurat, sa endiselt ei taha või?

BASS: Ma ütlesin, ma ei tee.

URMO: Mis värk on, natuke võid teha ju?

BASS: Ma ei taha.

URMO: Varem küll tahtsid.

TAIKS: Jah, aga Triinu ei luba.

BASS: Põle ära, Taiks.

URMO: Ei ole siis nii või?

BASS: No ma lihtsalt ei taha. Võib-olla Triinu pärast ka, vahet pole.

TAIKS: On muidugi vahet. Mis mõttes naine ei luba?

BASS: Lubab küll, aga mina ei taha kivis peaga tema juurde minna.

URMO: Sitt värk selline naisepidamine.

BASS: Mul vähemalt on naine.

URMO: Mul ei ole või?

BASS: Sa ei ela Pirksuga koos.

URMO: Ja sinu point on?

BASS: Mõttele ise välja.

Saabub Kristel.

TAIKS: Jee, Kriks! Mis värk on?

KRISTEL: Mis?

TAIKS: Kuidas elu ja nii?

KRISTEL: Ma ei taha sellest rääkida.

URMO: *Whoa*, meile ikka võib.

KRISTEL: Minu elu pole sinu asi. Teeme musa või ei tee?

URMO *pisut solvunult*: Teeme muidugi.

Sätivad end paika.

KRISTEL *vastuvaidlemist sallimata*: "Scars in Shadows".

Mängivad seda lugu. Näiteks selliste sõnadega:

Scars in Shadows (sõnad: Kristel, Taiks)

I find them in my dreams

I find them in my eyes

Scars are in your shadows

Scars are where you cry

Your shadows feel like needles

I follow all your eyes

Scars are in your shadows

You must be where I cry

We never find the way home

And never close our eyes

Scars are in our shadows

Whenever we all cry

KRISTEL: Ilus.

BASS: Täna oli väga karm.

KRISTEL: Mhmh. Mul on uus lugu ka.

TAIKS: Ohh, loe ette.

KRISTEL: Okei. *Otsib välja paberilehe, istub maha, poisid kogunevad tema ümber.*

Loeb:

Broken in the Houses

The pain is where you live

And everywhere you go

They say you cannot breathe

And then you cannot go

We thought we had a future

But everywhere is pain

They say you are so useless

And that you are so lame

Poisid noogutavad tunnustavalt.

They're broken in the houses

They're broken in their rooms

It's like they do not feel it...

Kristel ei pea enam vastu ja hakkab nutma.

TAIKS *ehmunult*: Hei, mis värk on?

URMO: Kriks, kõik okei või?

TAIKS: Bass, anna talle oma õllet.

Kristel võtab pakutud pudeli vastu, joob sealt natuke.

TAIKS: Kriks... Kriku... On OK või?

KRISTEL: Jaa, tibens. Lihtsalt läks korraks... Vahet pole.

URMO: Mingi koduvärk või?

KRISTEL: Umbes nii.

BASS: Mis siis toimub?

TAIKS: Kamoon, meile võib rääkida – omad ju.

KRISTEL *peale pausi*: Mul isa sai kinga, eks ole. *Noogutatakse*. Noh, siis rahaga oli nagu sitasti. Põhimõttelt ema nagu teenis, nii et päris nullis ei olnud, aga jube vähe oli kogu aeg. Sõime ainult putru ja umbes muud midagi. Kogu pere käis kaltsukas. Aga siis vend sai mingile objektile valvuriks, hakkas roppu pappi teenima ja pritsis kogu perele. Nüüd on nagu suht OK kõik, vanemad maksavad laenusid tagasi ja irisevad kogu aeg minu kallal, et minust pole mingit kasu. *Hakkab uuesti nutma. Taiks lohutab teda silitustega*. Vend annab isale ka raha, siis see on jooma hakanud, aga isa jaoks on nagu hullult alandav, et laps peab teda üleval ja siis ta joob veel rohkem. Sihukese vormiga pole tal lootustki uut tööd leida. Tuleb baarist, jumala tongis, hommikul läheb sinna tagasi.

URMO: Aga kus su vend nii hästi teenib?

KRISTEL: Kurat, mina ei tea! On mingil objektil.

BASS: Palju ta siis saab?

KRISTEL: Ma ei tea, mingi viisteist vist.

BASS: Kätte või?!

KRISTEL: Nojaa, noh.

BASS: Sihukese raha eest oleks isegi valvur.

TAIKS: Fakk jee. *Paus*. Kuulge, teeme sellele uuele loole musa ära.

6. stseen

Baar. Rita leti taga istub stammkunde Gunnar koos mingi selliga, kes on rietatud T-särki ja selle peale pandud pintsakusse. Pea peal päikseprillid. Sisse astub juba kergelt vindine isa Rainer.

GUNNAR: Oooo, Raints, vanameister!

ISA: Gunnar, mis mürad, vana pede!

GUNNAR: Võta istet, raisk, mul on sulle uus tutvus pakkuda.

ISA: Nonii. *Vaatab ettevaatlikult uue tegelase poole*. Lase käia.

GUNNAR: Oota, ma teen ikka viisakalt. Rita, vala meile kolm teravat.

RITA: Jälle jäägrit?

GUNNAR: Ei, kurat, pane puhast viina.

RITA: Tavalist?

GUNNAR: Täna on tähtis päev, pane seda vene oma.

Saavad pitsid kätte. Löövad kokku, joovad.

GUNNAR: Nii, Raints, jälgi nüüd mängu. See on Elmo, minu hea tuttav. *Elmo ulatab käe, Rainer surub seda.* Elmo, see ongi Rainer, kellest ma rääkisin. Väga kibe töökäsi. Alati usaldusväärne.

ELMO: Tore.

Piinlik paus.

GUNNAR: Vot jah, rääkisin siin Elmole, et jube kole aeg, kellelgi tööd pole. Aga Elmo ütles, et temal on alati lahendusi, ainult pöördugem tema poole. Siis ma mõtlesin: ahhaa, Raints! Kutsusin Elmo külla. Las pakub lahendusi.

ISA: Lahendusi on alati vaja. Sul on tööd pakkuda?

ELMO *kehatab õlgu*: Tööga on nii nagu on – vahel on, vahel pole. Aga laenu saab alati.

Paus.

ISA: Kurat, mul on laenudest kõrini. SMS-laenust sain hädavaevu lahti, korteri remondilaenust on jäänud alles ainult sada tuhat, aga sööb hinge seest.

ELMO: Nojaa, sa võtsid varest kohast. Ega mina pole mingi Rootsi pank või SMS-firma. Mina anna väga pikaks ajaks ja tasuta saab alati osadena. Iga kuu natuke, kasvõi eluks ajaks.

ISA: Tohoh, palju siis sinu kontoris antakse?

ELMO: Võin siinsamas leti peale lugeda sulle selle sada tuhat, saad korteri kaelast.

ISA: Ära aja jama, raisk.

Elmo võtab vaikides taskutest rahapataka ja laob 200 viiesajalist letti. Paus.

ELMO: Kui ainult tahad, võid selle kohe endale saada ja minu poolest alles kümne aasta pärast tagasi maksta.

GUNNAR: Kurat, see on päris ilus vaatepilt.

ELMO: Sada tuhat. Kümne aasta peale ei tee see midagi.

ISA: Kümme tuhat aastas. Alla tuhande kuus? See on täitsa hästi.

ELMO: Oot, mis mõttes alla tuhande? Väike intress on ka juures, ma pean ka millestki elama.

ISA: Aa, no siin see konks ongi.

ELMO: Miks konks? Vaata, erinevalt pangalepingutest ei varja mina sihukesi asju kusagile lehekülje lõppu. Ma olen sirgjooneline mees. Sada tuhat on letil. Tähtaeg kümme aastat. Ütlen intressi ka otse välja: kümme.

GUNNAR: Täitsa... normaalne.

ISA: Pisut kibe nagu.

ELMO: Ei, miks? Iga kuu alla saja krooni. Kuumaks on vaid kriips üle tuhande. Ja kogu see hunnik on sinu.

ISA: Kurat, sellega saaks korterilaenu korraga ära maksta.

ELMO: Saaks. Minu intress on väiksem kui pangas ja kordades väiksem kui SMS-laenu puhul. Ma olen inimene, mitte mingi tohutu kasumivabrik.

ISA: Ja sa lihtsalt saad niimoodi anda?

ELMO: Mulle on see vaba raha. Investeeringutest saadud kasum. Selle asemel, et seda kuhugi kinnisvarasse praegu matta, ma paneks ta kuhugi asjalikesse kättesse. Kuhugi, kus temast on kasu.

GUNNAR: Rainer on väga asjalik mees.

ELMO: Seda ma mõtlengi. Ma valin ikka väga hoolikalt, kellele pakkuda.

ISA: Kurat... See on hea pakkumine küll. *Mõtleb hetke.* Hea küll, minugipoolest. *Suruvad Elmoga kätt.* Ja Gunnar on tunnistaja.

ELMO: Sobib. Kogu see raha on sinu. Kümne aasta pärast näeme.

ISA: Enne veel minu poolt üks ring. Rita, pane uuesti seda vene viina!

RITA: No küll mul on hea meel, et sa oma asjad korda said!

Valab uue ringi välja.

7. stseen

Raineri kodu. Isa tuleb rõõmsalt koju, istub köögilaua taha, laotab viiesajalisi pakkidesse, imetleb neid. Saabub väsinud ema.

EMA: Püha müristus, kust see tuli?!

ISA: See on sada tuhat. Otse kätte.

EMA: Päranduse said või?

ISA: Ei saanud, üks sõber aitas välja.

EMA: Aitas välja?

ISA: Tegi väikse laenu. Soodsa laenu.

EMA: Mis kuradi laenu, nagu meil nendega vähe oleks probleeme olnud.

ISA: See on teine asi. Kümneks aastaks ja väga väike kuumaks.

EMA: No aga palju intress on?

ISA: Kümme. See teeb kuus vähem kui sada krooni juurde. Väga soodne ju. Maksame korterilaenu ära ja ongi kombes.

EMA: Remondilaenu? Tead, palju seda veel alles on?

ISA: Sada ongi ju?

EMA: Ei ole. Kakssada. Mina maksan seda, teinekord küsi minu käest.

Paus.

ISA: Oh sa kuradi...

EMA: Ilus. Väga kena. Nüüd on meil kaks laenu. Mis me sellega peale hakkame?

ISA: Ma ei tea, kasutame elamiseks või...

EMA: Ahah. Seni ei saanud hakkama? Pidid liiga odavat õlut ostma?

ISA: Kuule, sina jäta mind rahule, kuradi lits!

EMA: Üks sõna veel ja sa magad täna õues! Meie pojaga rabame ennast siniseks ja sina lakud päevad läbi, tööd ei otsi, raha ei teeni, ainult võlgu tood koju!

ISA: Mina annan endast parima, et seda peret üldse toita, kus nüüd tuli ülbitsema!

EMA: Muud sa pole teinud need kuud, kui raha maha joonud!

ISA: Tead, sa kuradi... *Ei suuda ennast enam talitseda ja teeb paar sammu ema poole, kuid enne saabub perepoeg. Vanemad tõmbuvad selle peale omaette, poeg märkab viiesajastega kaetud lauda.*

RAIVO: Mis raha see on?

EMA: Isa, vana loll, võttis laenu!

RAIVO: Paps, mis värk? Ma nangunii toetan ju?

ISA *peale pausi*: Mul on piinlik. Saad aru, mul on alandav lapse kulul elada. Ma tahtsin ka aidata.

EMA: Oleks võinud siis pigem tööd leida.

Isal viskab üle, ta korjab laualt viiesajased kokku ja tormab välisuksest välja.

8. stseen

Tagasi baaris. Gunnar ja Elmo istuvad veel seal ja lahendavad järjekordset õllet. Gunnar on juba üsna vindine, Elmogi pea on soe. Sisse tormab isa Rainer, kes marsib Elmo juurde ja ulatab talle kiiruga kokkupandud rahapaki.

ELMO: Mis on?

ISA: Ma ikkagi ei taha seda, võta tagasi.

GUNNAR: Raints, mis asja?

ISA: Sina ära sega.

Elmo võtab vaikides pataka, kohendab seda ja paneb oma pintsakutaskusse tagasi.

ELMO: Rita, seda asja peab tähistama. Pane meile kõigile üks ring parimat – ja, raisk, ma ütlen, parimat – viina, mis sul seal peldikus on.

RITA: Kõige kallimat siis või?

ELMO: Kurat, seda ma räägingi!

Pisut solvunud Rita valab ringi välja.

ELMO: Nii, nüüd tähistame maailma kõige kiiremat laenu tagasimakset. *Lööv Gunnariga kokku, isa on võtnud ka endale pitsi, kuid ei löö veel Elmoga kokku.*

ISA: Oot, ega see polnud tagasimakse, ma lihtsalt ei tahagi laenu.

ELMO: No, oli küll tagasimakse – ma laenasin selle raha ju välja. Nüüd polegi muud, kui see kümme protsenti. Intressi.

ISA *naerab*: Nii lihtsalt need asjad nüüd ka ei käi. Sain sult raha, aga ei tahtnud, andsin kohe tagasi. Jutul lõpp.

ELMO *usalduslikult*: Oota, mis su nimi oligi?

ISA: Rainer.

ELMO *tõuseb pukilt, paneb pisut kohmakalt käe ümber isa õla*: Vaata, Rainer, mina andsin laenu, meil on siin Gunnari näol tunnistaja olemas. *Pöördub ootamatult jõhkra tooniga Gunnari poole*. Oli nii või?!

GUNNAR *ehmunult*: Oli-oli, muidugi, mis asja.

ELMO: Niisiis, on jäänud maksta veel kümme tuhat.

Isa vabastab end Elmo käe alt, seisab hetke ja virutab siis Elmole vastu vahtimist. Tekkinud rüseluse lahutavad appi tõtanud Gunnar ja Rita.

RITA: Rainer, jäta järele! Hulluks oled läinud või! Viskan su kohe välja!

ELMO *pühib ja kohendab end*: Nüüd on sellised lood, et intressi tagasimaksmise tähtaeg lühenes just koledal kombel. Olgu see kümme tuhat homseks olla.

ISA: Sina mine perse.

ELMO *vaatleb teda hetke ja pöördub siis Gunnari poole*: Oled ta sõber või ei ole?

GUNNAR: Olen.

ELMO: Selline lugu, et nüüd oled sina ka võlgu, siis on teil laenu tagasimaksmiseks piisavalt motivatsiooni.

GUNNAR: Oota, mis asja?

ELMO: Asi on lihtne: olete mulle mõlemad viis tuhat võlgu ja olgu esmaspäevaks olla.

ISA: Esiteks on esmaspäev alles kolme päeva pärast, mitte homme, nagu sa siin mökitasid. Ja teiseks ei maksa me midagi.

ELMO *mahedalt*: Ma väga soovitan maksta. *Võtab oma asjad ja lahkub baarist.*

ISA *vihaselt*: Kes, kurat, ta oli?

GUNNAR: On üks kohalik ärimees, noh.

ISA: Nahui sa ta mulle pähe määrisid?

GUNNAR: Sul oli ju raha vaja.

ISA: Mul oli tööd vaja!

GUNNAR: Sa mõtle parem välja, kuidas viit tuhandet kokku saada! *Hakkab samuti oma asju kokku korjama.*

ISA: Kuhu sina lähed?

GUNNAR: Oma kuradi viit tuhandet kokku saama.

ISA: Sa kavatsedki talle maksta?

GUNNAR: Sina ei tunne seda meest.

ISA: Vot ei tunne jah, selles probleem oligi.

GUNNAR *enne väljumist*: Tead, kogu parem see summa kokku. *Lahkub.*

Isa jääb tigidalt baari istuma.

RITA: On üks jama teiega kõik see aeg.

ISA: Mis jama sinul veel on?

RITA: No käib siin igasuguseid, aga teiega on alati triangel. Nüüd see ka veel.

ISA: Kuule, ära hakka peale. Sinul pole muud vaja teha kui õlut valada. See, mis mured teistel on, pole sinu asi.

RITA: Ma ei tea, käite siin aastaid juba, mõtlesin, et peate mind enamaks kui kuradi õllekraaniks.

ISA: Oledki. Aga täitsa kobe õllekraan.

RITA: Ah, jäta. *Paus.* No ja mis sa nüüd peale hakkad?

ISA: Millega?

RITA: Kust sa selle viis tonni saad?

ISA: Mis kuradi viis tonni? Ma ei maksa kellelegi midagi.

RITA: Kuule, ära jonna, Rainer. Saad veel peksa kah. Võta seda kui kooliraha ja maksa ära.

ISA: Mingit kooliraha ma ei maksa! Nalja teed või? Sellele sitapeale?

RITA: Ta pole sul mingi suvaline nolk. Ma olen kuulnud, et ta on ikka päris kõva tegija. Parem oleks talle mitte pettumust valmistada. Olevat karm mees.

ISA: Ja nüüd sa ütled mulle seda? Enne ei poetanud sõnagi.

RITA: No kus ma sain? Tema kuuldes?

ISA: Hea küll, mis seal enam. Tee mulle üks õlu.

Rita valab vaikides ühe õlle.

ISA: Pane endale ka.

RITA: Ah, mis ma siin veel...

ISA: Pane, noh. Minu pärast.

RITA: Mida?

ISA: Mul on täna olnud raske päev. Kedagi teist pole ka. Võtame koos, ah?

RITA: Tead, hästi ei saa. Tööaeg ikkagi.

ISA: Ahah, no hea küll. Kuule, ega sul pole mingit tööd pakkuda?

RITA: Minul?!

ISA: Ma ei tea, midagi äkki vajab tegemist või oled kuulnud mingist pakkumisest?

RITA: Mul pole küll pakkuda.

ISA: Endal kodus midagi kõpitsemist ei vaja?

Paus.

RITA: Ei, praegu on hästi kõik.

ISA: Nojah, siis on tore.

Paus.

ISA: Suvilas pole midagi vaja teha?

RITA: Rainer, mul ei ole suvilat. Mul on minu väike korter ja kõik.

ISA: Selge, selge.

Paus.

RITA: Aga ma luban sulle, et ma uurin natuke ringi. Ehk leiab midagi.

ISA: Aitäh sulle. *Lõpetab õlle. Eks siis näeb. Lahkub.*

9. stseen

Kodu. Isa istub köögilaua taga ja joob viina. Välisuksest astub sisse perepoeg Raivo.

RAIVO *lõbusalt*: Noh, tere, paps. Võtad viina, jah?

ISA: Mis see sinu asi on?

RAIVO *tuleb laua taha istuma*: Ma sain jälle natuke raha.

ISA: Seda on alati vaja.

RAIVO: Sul ei ole veel õnnestunud tööd leida, jah?

ISA: Kurat, ega mina ei pea sulle aru andma!

RAIVO: Ei, ma ei mõelnudki seda. Lihtsalt, huvi pärast küsisin...

ISA: Tead, anna andeks, olen pisut tujust ära. Tegelikult oled sa hea poiss.

RAIVO: Jaa, kõik korras.

ISA: Ei, tegelikult ka. Sinu peale ei peaks karjuma. Sina teed tööd ja teenid raha. Pead peret ülal.

Mina siin logelen niisama. Nagu noor pensionär.

RAIVO: Ah, mis seal ikka. Küll läheb paremaks. Kuule, paps, võtaks äkki koos?

ISA: Tohoh, kui vana sa meil nüüd olidki?

RAIVO: Piisavalt vana, et viina võtta.

ISA: Või nii?

RAIVO: No kui tööl võin käia, siis võin viina ka võtta.

Isa muigab ja valab mõlemale.

ISA: Nooh... hurraa. *Löövad kokku.*

RAIVO: Täitsa mõnus.

ISA: Nii on muidugi mõnus.

RAIVO: Kus ema on?

ISA: Varsti kohe peaks jõudma.

RAIVO: Ahah.

ISA: Kuidas siis koolis läheb ka?

RAIVO: Nagu tavaliselt.

ISA: See on siis pigem hästi või halvasti?

RAIVO: See, mis läheb tavaliselt hästi, läheb nüüd ka hästi.

ISA: Nojah. Ülikooli ikka saad?

RAIVO: Eks ma püüa.

ISA: Vaata, et saad. Kuuled, poiss? Sihuke asi mööda külgi maha ei jookse. Oleks mul olnud teised võimalused, ma oleks läinud inseneriks.

RAIVO: Sa oled rääkinud, jah.

ISA: Töötaks praegu võib-olla mõnes büroos ja saaks kõva palka. Mitte ei istuks kodus poja kulul.

RAIVO: Ah, ei, mis asja. Kamoon, paps, see ei ole nii.

ISA: Aga kuidas ta siis on?

RAIVO: Noh, praegu lihtsalt on selline aeg. Ja mul on hea palk.

ISA: On jah. Väga hästi katab praegu selle augu. Aga kus sa üldse nii hea koha leidsid?

RAIVO: Oli üks värk. Sõbra kaudu.

Isa valab uue ringi. Löövad kokku.

ISA: See on ikka kuradi kõva palk valvuri kohta.

RAIVO: Mhmh.

ISA: Mis objekt see sihuke on?

RAIVO: Ah, on üks, mingi ärikeskus või midagi sihukest.

ISA: Seal peab ikka kallist kraami olema platsil, kui nad valvuritele sellist raha maksavad.

RAIVO: Jajaa, seal on, kurat, mingid ehtsad marmorplaadid ja eritehnika ja...

ISA: Kuule, aga ülemus on sul mõistlik mees või?

RAIVO: Jah.

ISA: Aga ma tuleks ka sinna tööle, kui seal sihuke palk on. Mina saaks käia ju nii õises kui hommikuses vahetuses, sul on siis kool. Mis?

RAIVO *peale pausi*: Ma ei tea, seal praegu mingi vend töötab nendes vahetustes.

ISA: No ma võin väiksema raha eest ka teha. Kurat, ma võin kümpe eest ka teha. Nad maksavad talle ju rohkem?

RAIVO: Nojah, mitte päris.

ISA: Palju tema siis saab?

RAIVO: Noh... valvamise eest me saamegi kätte tegelikult nagu... üheksa tuhat.

ISA: Aga koju tood sa viisteist?

RAIVO: Ma saan nagu muudest otstest ka.

ISA: Oot, mis muudest otstest? Mis sa siis veel teed?

RAIVO: Ah, seal on üks tüüp, kes pakub mingeid muid asju ka. Siis neid teengi.

ISA: Ahah, sealt tuleb ülejäänu?

RAIVO: Nojah.

Valab ise mõlemale ringi. Löövad kokku.

ISA: No aga räägi ikka ülemusega. Ma võin üheksaga ka teha. Või kaheksaga.

RAIVO: Räägin muidugi. Aga kuidas sul nagu muidu tööotsimisega läinud on?

ISA: Tead, ära küsi. Ei lähe. Krohvijat pole praegu vaja. Või kui on, siis on palk liiga väike. Ja lausa kraavi kaevama mina ei lähe.

Uksest astub sisse ema poeketiga.

EMA: Oi, kui tore – võtate viina. Vähemalt on midagi tarka teha.

ISA: On jah. Meil käib siin korralik isa-poja jutt, tööst ja rahast.

EMA *pakib toidukraami lahti ja külmikusse*: Tõsi või? Äkki räägid mulle ka, kuidas sul selle tööga on.

ISA: Tööga on nii, et seda ei ole.

EMA: Aga mis sai sellest pakkumisest, millest ma sulle rääkisin?

ISA: See ei sobinud.

EMA: No mis sellel viga oli?

ISA: Vaata, naine, on töid, mida ma teen ja on töid, mida ma ei tee.

EMA: Viimasel ajal on sul kõik tööd sellised, mida sa ei tee.

ISA: Teeme nii, et sina mulle pakkumisi ei otsi. Siis ma ei pea ka ära ütleva.

EMA *istub lauda*: Valatagu siis mullegi, kui juba jutuseltiliseks võeti.

ISA: Ei tea, kes seda ütles.

EMA: Sina ära kägise. Vala välja.

Isa valab kolmele uue ringi. Löövad kokku.

EMA: No vot.

RAIVO: Aga kuidas sul endal läinud on, emps?

EMA: Mis mul. Töö, töö, töö. Muud midagi.

RAIVO: Vähemalt on töödki.

EMA: Ära hakka sinagi. Sõnud veel ära. No aga kui juba perega võtta, siis kutsu Kristel ka lauda.

RAIVO: Mis ta on oma toas või?

ISA: Kurat, mina ei tea, ennist läks uste paukudes välja.

EMA: Millal see oli?

ISA: Ikka mitu tundi tagasi.

EMA: No aga kell on üksteist juba, kuhu ta jääb?

ISA: Keretäie saab. Nii hilja väljas ei hulgu!

RAIVO: Ma võin talle helistada.

EMA: Helista muidugi.

ISA: Ja ütle, et kui kohe, kurat, koju ei tule, siis ma löön ta risti!

EMA: Rainer, pea lõuad! Sihukese jutu peale ta ei tulegi.

Raivo proovib helistada.

RAIVO: Telefon on väljas.

ISA: Kuradi lits.

EMA: Rainer! *Paneb pitsi maha.* Sellist juttu mina ei taha kuulda. Raivo, lähme magama. Aitab ka tänaseks. Homme kool ja töö. Las see rongaisa joob siin üksi edasi.

ISA: Mine aga mine, mina sinust puudust ei tunne.

Jääb üksi laua taha istuma.

10. stseen

Baar. Leti taga on Rita, baar on muidu tühi. Sisse astub isa, kes tuleb peaparandust otsima.

RITA: Hommik, Rainer, sa juba platsis!

ISA: Nii see on. Pane mulle üks õlu.

RITA *valab õlut välja*: Kuidas siis elu ka?

ISA: Ritakene, ära hakka jälle peale. Sa tead väga hästi, kuidas mul on.

RITA: Tööd ikka veel ei ole, jah?

ISA: No näed, ei ole. Naine kodus kraaksub hommikust õhtuni, ära nüüd sina ka nääguta.

RITA: Miks ma näägutama peaks, ma mõtlesin sulle hoopis midagi head pakkuda.

ISA: Nooh, mis sa pakud?

RITA: Mul õemehe sõber töötab Tallinna lähedal aknatehases, seal otsitakse kedagi, kes valmistoodangut transpordiks. Noh, tehasest lattu ja nii. Lubati maksta kaheksa tuhat kätte.

ISA: Ahah. No palganumber on päris tore, eks ole. Aga, kurat, Tallinnasse siit käia... See oleks surm. Peaks siis juba kolima sinna ümber. Ega ma iga hommik läbi terve Eesti ei kolistaks. Ja eks

nad leiavad nagunii endale lähemalt mõne, tööotsijaid on praegu vist kõriauguni.

RITA: Seda küll, aga nad lubasid, et hoiavad kohta sulle vabana, kui sa ainult huvi tunned.

ISA: Ei noh, tunneks küll, aga vales kohas on. Kus ma ikka lähen.

RITA: Nojah.

Sisse astuvad stammkunded Gunnar ja Andres.

ANDRES: Ohhohoo - sa juba siin. Servus, Rita.

RITA: Tere-tere, poisid. Panen hakkama?

GUNNAR: Lase aga.

Istuvad Raineri kõrvale.

ANDRES: Kuidas sul siis läinud ka?

ISA *kehatab õlgu*: Kuidas ta ikka minema peaks.

GUNNAR: Samunegi et... sa sellele Elmole maksid juba ära või?

ISA: Mina ei lase endalt välja pressida! Midagi ei ole maksnud.

GUNNAR: Kurat, mina maksin juba esmaspäeval ja ta oli veel päris tige.

ISA: Mina seda meest ei karda.

ANDRES: Mis teil oli mingi jama kellegagi siin või?

RITA: Rainer tahtis natuke laenu võtta...

ISA: Ei tahtnud midagi! Tema tuli oma jakobsonidega eputama ja mul läks korraks silme eest kirjuks! Aga ma tõin kõik tagasi, viimse rahani! Mina ei maksa talle enam sentigi. Kerigu põrgu.

ANDRES: Kellest jutt käib?

GUNNAR: Elmost.

ANDRES: Kellest?

GUNNAR: No Lepassaare Elmost, noh. Sellest, kes seal häärberis elab.

ANDRES: Ah sellest! Ma olen näinud küll, mis uhked autod tal seal maja ees seisavad.

GUNNAR: Ma räägin, ta on kõva tegija. Mina selliste meestega ei jändaks.

ISA: Mul on täitsa ükstapuha, kes ta on. Ja mina polnudki see, kes temaga jändama hakkas.

GUNNAR: See ei ole aus, raisk. Mina sõbramehe poolest võtsin osa enda kanda, nüüd sina tekitad meile mõlemale probleeme.

ISA: Tead, ära kohe alustagi, muidu lähme kohe kaklema.

RITA: Ei ole siin enam mingit kaklust, poisid, muidu keeran kraanid kinni.

Heliseb isa telefon.

ISA: Jaa! Mis tahad? Mis mõttes pole veel koju tulnud? Kooli ikka läks hommikul või? Mis mõttes sa ei tea? No äkki jäi oma kuradi sõbrannade juurde ööseks? Kellele neist? Oot, milline see Piret oli? Aa, ahah, ja tema ka ei teadnud midagi? Klassijuhatajale helistasid? Noh? Kus, kurat, see tüdruk siis on? Hea küll. Jajah. Ära irise, juba lähen koju. Hüva.

ANDRES: Mis on?

ISA: Ah, plikarisu pole veel koju tulnud. Eile läks välja ja öösel koju ei tulnud.

ANDRES: Proua helistas, jah?

ISA: Nojah, hakkas muretsema.

GUNNAR: Kurat, ma loodan ka, et temaga midagi tehtud pole.

ISA: Mis mõttes?

GUNNAR: No ma räägin, sa jamad valede meestega.

ISA *peale hetkelist pausi*: Ah, mine põrgu. Ajad siin lolli juttu.

Jätab Ritale leti peale õlleraha, läheb tujutult minema.

11. stseen

Kodu. Isa istub pisut murelikult ja närviliselt laua ääres. Välisuksest astub sisse koolist naasnud perepoeg Raivo.

RAIVO: Hei!

ISA: Tere, jah.

RAIVO: Võtan väikse eine ja panen asjad ära. Siis lähen kohe tööle.

ISA: Kristelist ei tea midagi?

RAIVO: Mis mõttes? Ei.

ISA: Näinud pole teda? Või kuulnud?

RAIVO: Aa.. ei ole koju tulnud või?

ISA: Eilsest saadik kadunud.

RAIVO: Võib-olla ei julge koju tulla.

ISA: Mis ta siis kardab?

RAIVO: Ah, niisama.

ISA: Ei, mis on?

RAIVO: Ei, midagi ei ole. Lihtsalt mõtlesin, et olete tülis või midagi sellist.

ISA: Poiss, ära aja mind tagedaks. Räägi välja!

RAIVO *peale hetkelist pausi*: No Kristel tunnistas mingi aeg tagasi, et ta on bändiproovides ikka ilgelt palju kanepit teinud ja siis pidanud hullult kaua ootama, et mõju üle läheks, muidu ei saa koju tulla. Sellepärast mõnikord tulebki nii hilja.

ISA: Sa kuradi raisk! Kuradi narkomaan! Kuhu sina lähed?! Kaua sa sellest juba teadsid?

RAIVO: Einoh, ta alles rääkis sellest. Ma pean nüüd tööle kimama. *Kaob kiiresti oma tuppa.*

ISA: Kuradi lits...

Vajub laua taha istuma. Mingil hetkel hiilib poeg oma toast välja, valmistub lahkuma.

RAIVO: Okei, ma lähen siis tööle. *Paus. Tšau. Lahkub.*

Isa tõuseb laua tagant püsti, vaatab aknast välja, teeb suitsu. Mingil hetkel saabub pisut punaste silmadega ema.

EMA: Noh? On midagi kuulda olnud? On Kristel kodus?

ISA: Ei. Aga kas sina teadsid seda, et meie lits on narkomaan?

EMA *puhkeb ehmunult nutma*: Kas leiti kusagilt või?

ISA: Ei-ei, pole kedagi leitud. Aga Raivo ütles, et Kristel teeb kogu aeg kanepit ja sellepärast ei julgegi koju tulla.

EMA: Mina ei usu. Ühel hetkel ta ikka peab tulema. Muidugi tuleks. Ega sa pole ta sõbrannadele helistanud?

ISA: Kellele ma helistan? Mina neid narkareid ei tunne.

EMA: Ega nad kõik siis pole... *Õngitseb rabistades välja oma telefoni ja helistab.* No miks see Piret nüüd välja on lülitatud... *Valib uue numbri.* Halloo, kas Eneli? Tere, Kristeli ema siin. Jah. Kuule, kallid laps, kas sa Kristelist tead midagi? Ei tea? Ahah... No aitäh sulle. Jah, head aega. *Valib uue numbri.* Kurat küll, keegi peab ju olema kuulnud... Halloo, Priit? Tere, Kristeli ema siin, kuule, ega sa ei tea Kristelist midagi? Ei ole kuulnud? Aga koolis oli? Ahah... Jah, kui sa näed teda, siis käsi kohe emale helistada, jah, aitäh. Head aega. *Paneb mobiili ära.* Kuradi kurat küll... No kus ta on...

ISA: Ah, ära nüüd... Ma ütlen, peidab ennast kusagil ja ootab, kuni me maha rahuneme.

EMA: Issand, kui ta jälgub nende kahtlaste poistega kogu aeg... Kes teab, mida nad seal tegid.

ISA: Ära hakka peale, ei ole see midagi nii hull.

Heliseb uksekell.

ISA: Nonii. Kui see nüüd on see tüdruk, siis läheb asi tõsiseks.

Avab ukse, lävel seisab politseiuurija Rohumaa.

ROHUMAA: Vabandust tülitamise pärast, kas see on perekond Vaheri korter.

ISA: On küll.

ROHUMAA: Ja teie olete siis pereisa... *vaatab paberit...* Rainer?

ISA: Olen. Ja see seal on minu abikaasa.

ROHUMAA: Mina olen politseiuurija Rohumaa ja mul on teile mõned küsimused.

EMA *hüsteeriliselt*: Issand küll... *Vajub köögitoolile.*

ROHUMAA: Proua, kas kõik on korras?

ISA: Me siin abikaasaga muretseme oma kadunud tütre pärast.

EMA: Kas leidsitegi üles?

ROHUMAA: Ma pean küsima, et millest käib jutt?

ISA: Tütar läks eile välja, pole seni koju tulnud. Mõtlesime, et äkki on midagi juhtunud. Äkki ta on kadunud kuhugi või... viidud kuhugi.

EMA *ehmunult*: Miks viidud?

ISA: Ma ei tea, ma lihtsalt ütlen, et äkki viisid ta ära. Noh, kättemaksuks.

ROHUMAA: Kuidas palun?

ISA: On põhjust karta, et ehk on midagi juhtunud.

ROHUMAA: Miks?

ISA: Mul on väikseid rahaprobleeme ühe mehega.

ROHUMAA: Mis mõttes? Ja kui väikesed need probleemid siis on?

ISA: Üks mees väidab, et mina olen talle võlgu.

EMA: See on seesama viiesajaste asi või?

ISA: Jah.

EMA: Kas sa oled hulluks läinud või? Sa maksid talle ju kõik tagasi?

ISA: Oma arust küll, aga, näed, tema tahab intressi.

ROHUMAA: Vabandage, ma ei tulnud küll selle pärast, aga teie jutt on väga huvitav. Esiteks, kui teie tütar on kuhugi kadunud ja juba pikemat aega, siis peaksite esitama avalduse kadunud isiku kohta, et me saaksime teda otsima hakata. Teiseks tahaksin ma teada täpsemalt teie väikeste rahaprobleemide kohta, sest ka see võib tõepoolest mõjutada teie tütre kadumise asjaolusid. Aga ma ei tulnud siiski kummagi asja pärast.

EMA: Mille pärast siis?

ROHUMAA: Tahaksin küsida üht-teist teie poja kohta.

ISA: Raivo kohta?

EMA: Miks?

ROHUMAA: Kas teie poeg töötab sellises ettevõttes nagu Mardi Ehitus?

ISA: Mina ei tea, mis selle nimi on.

EMA: Midagi sellist oli küll, jah. Ma kunagi Raivo käest küsisin ja ta ütles, et mingi Mart oli küll.

ROHUMAA: Käib ta tööl valvurina sellisel objektil nagu... *uurib pabereid...* Oblika Ärikeskuse ehitusel, aadress Oblika 8?

EMA: Jah, kusagil seal ta on.

ROHUMAA: Selge. Kas teie poeg on rääkinud teile sellest, milles tema töö seisneb?

EMA: Ta valvab objekti.

ISA: Millest need küsimused?

ROHUMAA: Politsei on algatanud Oblika Ärikeskuse ehitaja palvel juurdluse, kuna alltöövõtjatel lasub materjalide ja töövahendite varguse kahtlus. Tunnistuste põhjal on põhjust kahtlustada osaluses ka teie poega, Raivot.

Paus.

ROHUMAA: Kas Raivo on ise kodus?

ISA *peale pausi*: Ei.

ROHUMAA: Kas oskaksite mulle öelda, kus Raivo praegu on? Kui ma kooli helistasin, siis öeldi, et tunnid on läbi, nii et ma eeldasin, et ta tuli koju.

ISA: Raivo läks just tööle.

ROHUMAA: Samale objektile?

ISA: Jah. Ju vist.

ROHUMAA: Selge, aitäh, siis katsun teda küsitleda. Vabandan veel kord tülitamise pärast. Head päeva. *Lahkub.*

Isa sulgeb korteriukse. Vaatab emale otsa.

I vaatuse lõpp.

II vaatus

1. stseen

Üürikorter. Põrandal on madrats, mille peal olesklevad Kristel ja Taiks. Madratsi peal ja ümber nende on igasugust tráni - noorte ja liikumises olevate inimeste kraam. Taiks klõbistab mobiiliga, nagu mängiks seal mingit mängu, Kristel vedeleb madratsil ja vaatab lage, seinu, Taiksi.

KRISTEL: Mulle täiega meeldivad need seinad. See on maailma kõige haigem muster. Väänleb mõnusalt. Nii haiget asja ei mõtle tripi all ka välja. *Paus.* Taiks, ma tahaks praegu hullult veini. *Paus.* On meil veini või?

TAIKS: Minu arust ei ole.

KRISTEL: Aga võiks olla. Sellist hästi punast ja kuiva. Nii kuiva, et keel läheb selliseks krimpsuks kokku. Nagu ussikeel. *Lükkab keele suust välja Taiksi poole.* Nnnn... näed, selline keel. Taiks, vaata, milline mu keel on.

TAIKS *heidab kiire pilgu, muigab:* Lahe.

KRISTEL *anuvalt:* Taivo... Kallikene... Kas sa ei viitsiks veini tuua?

TAIKS: Väga ei viitsi.

KRISTEL: Aga viitsi ikka.

TAIKS: Eriti nagu ei viitsi.

KRISTEL: Miks? *Paus.* Viitsi ikka.

TAIKS: Pärast.

KRISTEL: Mhh.

TAIKS: Ausalt, pärast toon. Aga mitte kohe.

Paus.

KRISTEL: Taiks, kas sa tead, et ma armastan sind?

TAIKS: Mhmh.

KRISTEL: Mhh, päriselt noh.

TAIKS: Mhmh.

KRISTEL *tõukab teda:* Äh, sa ei kuula ju üldse!

TAIKS: Mida? Kuulan küll.

KRISTEL: Noh, mis ma ütlesin?

TAIKS: Ee.. nüüd või? *Kristel tõukab jälle.* Ai, ma tegin nalja! Muidugi kuulasin. Musi. *Kristel ei reageeri.* Kuule... Musi. *Musitavad.*

KRISTEL: Aga sina?

TAIKS: Mis mina?

KRISTEL: Kas sa mind armastad?

TAIKS: Phuuh... ma ei tea. Ai, nali! Muidugi armastan.

KRISTEL: Nagu täiega?

TAIKS: Jumala täiega, noh.

KRISTEL: Okei.

Vedelevad koos madratsil.

KRISTEL: Taiks?

TAIKS: Noh?

KRISTEL: Varsti peaks nagu mingi töö leidma. Minu säästud on otsas.

TAIKS: Mul ka.

KRISTEL: Sul oli rohkem kui mul ju.

TAIKS: Eriti metsikult ei olnud ju.

KRISTEL: Rohkem ikka kui mul.

KRISTEL: Aga mis me edasi teeme?

TAIKS: Otsime mingi värgi.

KRISTEL: Müüjaks või?

TAIKS: Miks müüjaks?

KRISTEL: Ma ei tea, mul mamps on müüja. Suht normaalne palk.

TAIKS: See on nüri töö ju.

KRISTEL: Kus ta nüri siis on?

TAIKS: Kus ta siis ei ole, kui on?

KRISTEL: Ega sa kogu aeg leti taga ei ole. Ma võiks vabalt putkas töötada. Mingis kioskis. Istud, loed, aeg-ajalt mingi koll tuleb lehte ostma. Saaks mingi raha, koguks natuke. Pealegi, ma olen suvel mampsi poes aidanud, see on jumala lihtne töö.

TAIKS: Kurat, ma ei tea. See oleks ikka täiega nüri töö. Istud seal karbis nagu lehm, vaatad lolli näoga, kuidas mingid sägad porri ostavad.

KRISTEL: Mul jumala suva, mida nad ostavad.

TAIKS: Mingid vuntsidega vanurid tulevad, panevad oma kleepuva raha letile...

KRISTEL: Äh, ole vait!

TAIKS: Saad aru, see on nõme töö.

KRISTEL: No aga mida me siis tegema hakkame? Mingil hetkel on raha vaja. Näiteks veini jaoks.

TAIKS: Võiks teha nagu midagi lahemat ka vahelduseks. Võiks reisida ja maailma näha, ma küll ei viitsiks oma elu kusagil kesklinna putkas maha istuda ja mingitele sägadele nätsu müüa.

KRISTEL: Noh, aga paku välja variante.

TAIKS: Variante?

KRISTEL: Mis tööd me tegema hakkame?

TAIKS: Kuule, aga äkki teeks nii, et ei hakkakski üheksast viieni tööle. Et nagu elaks normaalset elu, mitte ei orjaks nagu kõik teised. Vaataks maailmas ringi, mitte ei liisiks kohe autot ja maja põllu peal.

KRISTEL *solvunult*: Ma ei mõelnud seda.

TAIKS: Ei, ma ka ei arvanud, et sina nii ütlesid.

KRISTEL: Ma lihtsalt nagu mõtlen igapäevaselt ka. Midagi peaks nagu sööma ka kunagi. Ja isegi kaltsukas on raha vaja.

TAIKS: Ei, ma räägingi, et tööd saab teha mitut moodi. Ei pea kohe orjama minema.

KRISTEL: No aga mis me siis tegema hakkame?

TAIKS *õhinal*: Saad aru, käisin eile vanalinnas ühes netikohvikus. Rääkisin Pärdikuga...

KRISTEL: Kellega?

TAIKS: Pärdikuga. Noh, see Pärt, kellelt ma kidra ostsin, tead küll. Rääkisin temaga ja ta ütles, et laevale vajatakse koristajaid. Läheks sinna, sõidaks laevaga Rootsi, saaks minna sellesse Malmö kommuuni. Mul on seal üks tuttav ees. Siis elaks natuke aega Malmös, läheks üle Taani Saksamaale ja sealt otse Berliini andergraundi. Teeks mussi, teeks kanepit... *Silitab tüdrukut*. Elaks koos... *Suudlevad*.

KRISTEL: See oleks super. Aga kas meil on dokumentidega okei või?

TAIKS: Mis mõttes?

KRISTEL: Nagu piiriületamise mõttes?

TAIKS: Äh, me oleme Euroopa Liidus, enam pole mingeid piire. Lähed lihtsalt korraks laevale, teed ühe otsa tööd, saad palga kätte ja lähed Rootsis maha. Kiire papp ja oledki kohal. Mul üks tuttav töötab niimoodi laeval ja pärast läks reisima.

KRISTEL: Päris lahe. Aga kui ma passi näitan, siis seda probleemi ei teki, et äkki vanemad saatsid mulle politsei järele?

TAIKS: Arvad, et saatsid või?

KRISTEL: Kuule, ole normaalne. Mamps nagunii kardab juba, et ma olen umbes prostituudiks hakanud ja paps tahab mu maha lüüa.

TAIKS: Midagi ta ei löö.

KRISTEL: No muidugi ei löö, aga raudselt helistas samal päeval politseisse.

TAIKS: Ahh, ei otsi sind keegi. Mis sa nende dokumentide pärast nii väga muretsed? Nagunii neid

kusagil ei küsita.

KRISTEL: Tööle võtmisel äkki küsitakse.

TAIKS: Ma ei tea, vaatame. Kuidagi ikka saab.

KRISTEL: Aga kui ei saa?

TAIKS: Krissu, alati saab. Selles point ongi, et alati saab, aga paljud nagu kunagi ei proovi. Sa kujutad ette, kui paljud inimesed on tegelikult tahtnud teha midagi muud, aga otsustavad, et "Ah, ma ei tea, igaks juhuks ei julge, teen seda, mida kõik on alati teinud" ja siis pärast on deprekas ja tahavad ennast surnuks juua.

KRISTEL: Nagu minu isa näiteks.

TAIKS: Ma ei mõelnud seda.

KRISTEL: Jah, aga mina mõtlesin. Sest ta on täpselt selline. Ta lihtsalt pole kunagi julenud teha seda, mida tegelikult tahab.

TAIKS: Nojaa, aga on inimesi, kes on hullemini elanud. Su paps on tegelikult jumala normaalne sell.

KRISTEL: Ah, mine kanni.

TAIKS: Tegelt ka! Ma olen temaga kohtunud ju. Täiesti normaalne tüüp. Jube kahju, kui ta tõesti tahtis kunagi midagi muud, aga ei julenud.

KRISTEL: Jaa, aga see mind tema juures häiribki. Et ma tean, et tegelikult tahtis ta midagi muud. Tahtis inseneriks saada ja suuri asju projekteerida ja võib-olla üldse Tallinnas elada. Ja võib-olla tahtis hoopis mingi teise naisega abielluda.

TAIKS: Arvad või?

KRISTEL: Ega isa mingi metsikult romantiline pole olnud. Kui emal mingi sünnipäev või abieliu aastapäev tuleb, siis isa nagu napilt ei tee midagi.

TAIKS: See kõlab nagu tüüpilise eesti mehe moodi.

KRISTEL: Noh, aga Piret on öelnud, et kui tema vanemad lahutasid ja isal tekkis mingi uus tšikk, siis isa oli hullult romantikuks muutunud. Kogu aeg tõi lilli ja oli hullult normaalne. Minu arust see on märk.

TAIKS: Märk? Mis mõttes?

KRISTEL: Et kui on õige inimene, siis pingutad ka. Nagu sina näiteks.

TAIKS: Mina?

KRISTEL: Sa oled jumala romantiline tegelikult. Sest sa hoolid minust.

TAIKS: Hoolin.

KRISTEL: No vot. Sellepärast oledki romantiline.

TAIKS: Tead, see on ikka iseloomu asi ka. Ma arvan, et su isa on jumala tüüpiline eesti mees. Elab vaikselt oma elu, võtab natuke viina ja ei sega ennast teiste asjadesse. Teeb oma tööd, vahepeal

võib-olla on mõni parem päev, onju. Aga muidu veeretab elukest õhtusse. Ja sa võib-olla ei usu, aga minu arust see on jumala normaalne, kui ta niimoodi tahabki elada. Sest, vaata, mina ei taha. Aga ma austan neid, kes tahavad. Et kui sa teed seda, mida sa oled alati tahtnud teha, siis on ju täiega normaalne, et sa elad nii. Mina ei taha nii elada ja ma elangi teistmoodi. Teen musa ja reisin ja vaatan maailma. Mõtlen nagu erinevate asjade peale. Mulle on hullult oluline, et inimkond saaks ühel hetkel aru, mis nagu tegelikult probleemiks on. Aga mind ei häiri see, kui näiteks sinu isa elab nii, nagu tema tahab.

KRISTEL: Aga ta ei elagi. See ajabki juhtme kokku, et ta ei ela seda elu, mida ta tegelt tahaks elada.

TAIKS: Nojah, siis on jama.

KRISTEL: See on tema probleem. Mul on oma probleemid.

TAIKS: Nagu näiteks?

KRISTEL: Nagu näiteks see, et meil pole ikka veel veini ja siis see, et sa ikka veel ei suudle mind pealaest jalatallani.

TAIKS: Nojaa, aga neid probleeme saab kiirelt lahendada. *Lükkab Kristeli madratsile pikali ja hakkab tal aeglaselt riideid seljast võtma. Pimedus.*

2. stseen

Kodu. Isa istub laua ääres, pilk tühi, käed laual. Valab endale masinlikult viina. Saabub ema, vargsi, väsinult, punaste silmadega.

EMA: Kristel helistas. *Paus.* Ma ütlesin, et Kristel helistas. Et tema läheb välismaale elama ja et me ei muretseks ja head aega. *Paus.* Sind üldse ei huvita?

ISA: See lits lahkus siit majast juba ammu.

Ema tuleb lauda istuma.

EMA: Ma ei jõua enam niimoodi. Ma ei jõua ära kuulata, kuidas sa räägid omaenda lapsest. Oma liha ja veri! Kuidas sa võid midagi sellist öelda? *Paus.* Poeg on vangis. Tütar jooksis minema. Aga temal pole sellest midagi, joob viina, mida ostab minu raha eest.

ISA: Kui häirib, siis leian ise selle ostmiseks raha.

EMA: Vot otsi jah. Mina sulle rohkem ei anna enne, kui sa tööd leiad. Kogu aeg otsin sulle pakkumisi, aga ükski ei sobi.

ISA: Mida tead sina tööst? Sina seisad leti ääres, võtad klientide raha vastu ja oled oma arust kõva töötegitaja. Mina olen aastaid olnud laitmatu töömees, täpne ja kiire. Mina ei lähe ennast

kraavikaevamisega alandama.

EMA: Sul ei ole enam kuhugi alaneda. Sa oled omadega põhjas. Ainult jood ja võtad võlgu. Sellest suurest laenust said ikka lahti?

ISA: Selle maksin samal päeval tagasi.

EMA: Sul oli sellega mingi probleem ju?

ISA: Polnud mingit probleemi. Mees tahtis veel intressi, aga ma saatsin ta persse.

EMA: Lihtsalt niimoodi saatsidki?

ISA: Niimoodi jah! Gunnar, kuradi lammas, maksis ära, aga mind sihukesed mehed ei hirmuta.

EMA: Nii lihtsalt need asjad ei käi.

ISA: Mida sina ka sellest tead?

EMA: Tead, mine ise persse. *Marsib teise tuppa.*

ISA *hüüab järele*: Vot, jah, kui tõde ei taha kuulda, siis kaod sina alati ukse taha.

EMA *teisest toast*: Ma ei räägi sinuga enne, kui sa kaineks saad.

ISA: Ma olen täiesti selge.

EMA: Sa oled jumala purjus.

ISA: Näed, panen pitsi lauale? Näed? Tõusen püsti, näed? Seisan, näed? Silmad kinni, ühe jala peal. *Tuigub ainult pisut.* Näed?

EMA: Ei näe ja ei tahagi näha.

ISA: Just täpselt. *Istub lauda tagasi.* Ei näe, ei kuula, ei tahagi aru saada. Ma võin sulle rääkida seni, kuni värv seintelt maha tuleb, aga sa ei kuula mind. Sa ei ole kunagi kuulanud. Sind ei huvita see, miks Kristelit minu jaoks enam olemas ei ole. Sina kaitsed teda ka siis, kui ta on mulle hinge sittunud.

EMA: Ära hakka jälle ohvrit mängima.

ISA: Kurat, kaua ma räägin seinaga?! Tule siia.

Ema ilmub toa uksele. Nõjatub uksepiidale.

EMA: No mida ma sinuga aega viidan? Räägid siin, et mina sind ei kuula, aga kas sa mind oled kunagi kuulanud?

ISA: Küsi kõigilt oma sõbrannadelt, kas ma olen olnud eeskujulik abielumees või mitte? Küsi.

EMA: Mis sul nendest?

ISA: Küsi.

EMA: Midagi ma ei küsi.

ISA: No vot.

EMA: Miks peaks mind loksutama, mida naised sinust arvavad? Sa ei saa ikka veel aru või?

ISA: Millest?

EMA: Küsi minu käest.

ISA: Mida?

EMA: Kas sa oled minu arust olnud eeskujulik mees või mitte? *Paus*. Miks sa minu käest kunagi ei küsi? Miks peaks naabrinaiste arvamus lugema? Mis tähtsust seal on, mida nemad arvavad?

ISA: Küsi nende käest, siis saad teada, et ma olen alati olnud kombes mees. Alati. Teen kõik, mis vaja, remondin, käin poes, teen mõnikord süüa.

EMA: Jah, ja selle eest aitäh, eks ole. Aga küsi minu käest ka vahelduseks, kas sellest piisab?

ISA: Sulle ei piisaks nagunii.

EMA: No vot, sind tegelikult ei huvita, mis mind häirib. Sa tahad kuulda ainult kiitust, et küll sa oled ikka tubli mees, näed, kannatad selle Merle-nõia välja. Küll sa oled ikka tore ja ilus ja tark.

ISA: Mine persse.

EMA: Aga seda, mida ma tegelikult arvan, sa kuulda ei taha.

ISA: No aga kaua sa kaagutad - lase tulla. Ütle ära siis. Saab rahu majja.

Ema tuleb kööki, astub isale lähemale.

EMA: Rainer, sa oled olnud tõesti tubli, selles ära kahtle. *Isa urahtab rahulolevalt*. Aga ära arva, et sa tead, mida ma tegelikult tahan. Ma tahan vahel hellust ka. Sa oled alati olemas, aga sa oled omaette. Kogu aeg kas kõrtsis või mõtled akna ääres, vaatad minu asemel pääsukesi. Ma tahan, et sa mind vahel kallistaks ka. Või tooks kasvõi kord aastas lilli.

ISA: Ma ei ole seda tüüpi. Mis ma teha saan? Ma võin sulle lilli tuua. Aga ma ei ole kallistaja-tüüpi. Oleks pidanud seda teadma, kui minuga abiellusid.

EMA: Sina võtsid ära mind, mitte mina sind.

ISA: Kahjuks küll.

EMA *peale pausi*: Ma ei oska midagi öelda.

ISA: Väga hea.

Ema läheb vaikselt tuppa.

ISA: Ma lähen nüüd poiste juurde. *Paus*. Head aega, jah. *Lahkub*

3. stseen

Baar. Rita leti ees istuvad Gunnar ja Andres. Sisse astub isa Rainer.

GUNNAR: Vanapoiss!

ANDRES: Kuidas kärab, vana pede?

ISA *lõbusalt*: Mokka kinni, kaabakad! Noh, tere! Rita, pane ring käima. Minu kord on.

GUNNAR: Kuradi õige jutt.

RITA: Kohe saab. Kuule, Rainer, ma kuulsin uuest pakkumisest - ühe minu hea tuttava ehitusfirma jäi just korralikust müüri ladujast ilma.

ISA: Noh, lõpuks ometi! Vot selliseid uudiseid tahan mina kuulda. Mehejutt - ühelt kenalt naiselt.

RITA: Ah, mis sa lipitsed siin! Ma viin su oma tuttavaga kokku, saate sotid selgeks rääkida.

ISA: Kurat, aga see on hea uudis. Ja sottidest rääkides - tee, Rita, meile veel üks sorts kangemat.

Pivo bez vodka, eks, mehed? Ja kuule, Rita, pane endale ka üks tilk, minu kulul.

ANDRES: Kus nüüd lehvitab sajalistega... Mis sa võitsid lotoga või?

ISA: Ei võitnud midagi, aga erinevalt Gunnarist pole mina pannud raha mõne kohaliku sitavarese alla magama.

GUNNAR: Kurat, Rainer, Elmole võlgu ei jääda ja üldse võiks sa meenutada seda, et mina maksin ära poole rahast, nii et tegelikult oled sina mulle veel viis tuhat sees.

ISA: Võta seda koolirahana selle eest, et sa mulle hiigellaenu kaela parseldasid.

GUNNAR: Parseldasin?! Kes see rahapaki vastu võttis, kui keegi ei sundinud?

ISA: Oleks sa rääkinud, kes see kloun oli, ma poleks ta poole sülitanudki.

RITA: Mehed, rahu. Võtke jook ja jätke viha.

ISA: Just. Proosit.

Löövad kokku ja kallavad pitsi hinge alla.

GUNNAR: Aga teema lõpuks, Rainer, kaks varianti: sa oled kas mulle viis tonni sees või me lõpetame sellest asjast rääkimise ja ei võta seda enam teemaks.

ISA: No teine variant kõlab paremini.

Elmo on vaikselt baariuksele ilmunud.

ANDRES: Just. Aitab ka juba. Kurat, kuude kaupa jahunud sellest Elmost.

ELMO: Kus hundist räägid või mis? *Paus. Rainerile.* Näe, kes siin on - ja mina olen sind kogu aeg taga otsinud.

ISA: Oleks võinud mu numbrit küsida, oleks kohe kätte saanud.

ELMO: Ma küsisingi, aga number on välja lülitatud.

ISA: Ah, õige jah, näed, täitsa unustasin. Mul ju mobiili enam pole.

ELMO: Aga võlg on.

ISA: Pole mingit võlga! Kui selline jutt veel tuleb, siis kutsun politsei.

Elmo kõnnib leti juurde ja istub isa kõrvale.

ELMO: Vaata, mina olin valmis andma sulle suure summa raha - ilma lepinguta, sest ma usaldasid sind. Aga lepingu hinnaks oligi see intress. Sina võtsid raha vastu ja kui sa oleks selle kasvõi põlema pannud, oleks see olnud sinu otsus. Aga laen oli antud. Nii et sa oled ikkagi viis tuhat võlgu, sest sõber maksis sinu eest juba poole ära.

ISA: Nagu sa ütlesid: lepingut pole, nii et ära parem nõua midagi, mida ma ei pea sulle maksma.

ELMO: Kuule, sa mõistad isegi, et ma võin seda raha sult sisse nõuda ja nii sinule kui su perele on parem, kui sa selle ära maksad.

ISA: Kuule, mees, mind pole mõtet ähvardada. Mul poeg trellide taga, tütar jooksis minema. Naise võid maha lüüa, kui tahad. Aga mina olen Afganistanis käinud. Sinusugust sitta ma ei karda.

ELMO *peale pausi*: Ise tead. *Lahkub.*

GUNNAR: Kurat, ma ütlesin sulle, Rainer, ära jama selle mehega.

ISA: Mina ei karda kedagi. *Kummutab õlleklaasi tühjaks.* Näeme homme. *Lahkub.*

RITA: Homseni!

4. stseen

Kodu. Ema loeb laua ääres lehte. Saabub isa Rainer.

EMA *lehelt silmi tõstmata*: Poiss on kodus.

ISA: Tohoh? Kuidas nii?

EMA: Sai tingimisi.

ISA: Ahsoo. *Võtab endale süüa ja istub laua taha.* Lähen täna ühte tööpakkumist uurima. Pakutakse müüri ladujale kohta.

EMA *kõlatult*: Tore.

Paus.

ISA: Nii et Raivo ei peagi siis vangi minema? Siis on küll hästi. Istus oma aja arestimajas ära ja nüüd saab kooli ka ära lõpetada. Vaatame, kuhu tööle saab. Ega teda enam ülikooli ei võeta, ehk õpetan ise välja. *Naerab.* Teeme veel perefirma!

Sööb edasi. Paus.

EMA: Sa tütre kohta ei küsigi.

ISA: Misjaoks? Nagunii lesib praegu kusagil Euroopa narkokliinikus hea raha peal. Päeval võtab päikest ja õhtul saab oma laksu kätte. Maksumaksja raha eest.

EMA: Sa oled ikka imeinimene. Su oma tütar ja sul pole sooja ega külma. Nagu üldse ei huvitaks, kus ta praegu on. Võib-olla vaagub hinge või kerjab kusagil.

ISA: See pole minu tütar, mis mul temast.

Ema vaatab isa hetke, tõuseb siis lauast ja läheb koputab poja toa uksele.

EMA: Tule, ütle isale tere, meie ainus laps. *Vaatab isa poole, aga too eirab pilku. Ema läheb teise tuppa. Poeg Raivo tuleb oma toast välja, silmad maas.*

RAIVO: Tere, isa. Sain koju.

ISA: No tere, laps. Tule istu siia, võta ka süüa.

RAIVO: Juba sõin.

ISA: No aga tule ikka.

Raivo tuleb istub lauda.

ISA: Noh, said siis tingimisi?

RAIVO: Jah. Kaks aastat. Veiko sai realselt aasta.

ISA: Kes see Veiko on?

RAIVO: Sama, kes mulle neid otsi andis.

ISA: Ahsoo, see oligi. Aga mis te üldse tegite siis?

RAIVO: Noh, Veiko pani platsil igast asjast natuke kõrvale. Ütles, et keegi ei märka, kui viiekümnest tahvlist kaks paned vasakule. Mingi aja pärast oli suurem kogus koos, siis viisime autoga ära. Mina sain osa ja Veiko sai ülejäänud.

ISA: Ja kohe nii hästi läks, et iga kuu?

RAIVO: Nojah. Seal oli ikka igast kraami. Tööriistu ja materjale ja... Veiko pani laadungi kokku ja mina aitasin peale tõsta ja pärast maha laadida.

ISA: Eks see raha tuligi liiga kergelt. Mis sa nüüd edaspidi plaanid teha?

RAIVO: Ma pean kuidagi kooli ära lõpetama ja mingi töö leidma.

ISA: Me võime koos krohvida.

RAIVO: Võiks küll.

Paus.

ISA: Mis see "tingimisi" tähendab, et pead töötasust ka midagi ära andma või?

RAIVO: Ei pea.

ISA: Noh, hea seegi. *Paus.* Aga ülikooliga on nüüd pahasti või?

RAIVO: Ma ei julge enam kuhugi minna.

ISA: Miks?

RAIVO: Kes see võtab ärijuhiks kutti, kes on saanud varguse eest tingimisi?

ISA: Kuule, terve Riigikogu on täis sihukesi mehi, kes ei ole lihtsalt vahele jäänud. Ja kui on, siis on ennast vabaks ostnud. Raivo, kuule, ära nüüd seda viga küll tee, et hakkad põdema. No tegid lolluse, aga said ise sellest aru. Ja pealegi polnud sina see põhimees. Lasid ühel turakal end sisse rääkida, kurat temaga.

RAIVO: Nojah, vist küll.

ISA: Mina tunnen sind. Sa oled asjalik poiss, teed mehemoodi tööd ja mängid hästi korvpalli, on nii?

RAIVO: Noh, jah.

ISA: Siis ole muhe mees edasi. Mängi korvi ja tee tööd, rohkem sul polegi vaja. Mis sa selle ülikooliga peale hakkadki? Nagunii on rasked ajad, firmasid vähe. Kes see ikka järjekordset juhti vajab? Töömehi on vaja, mitte juhte. Kui sul käsi tööd ei karda, siis saad palka iga riigikorra ajal. Ja polegi vaja juhikohale trügida. Mida kõrgemal oled, seda rohkem on jama. Tead mis, poiss, ma ütlen sulle: hoia ennast poliitika ja juhtimise eest ja õpi amet selgeks. Siis pole sul midagi karta. Ja korvi mängi ka, selle eest makstakse tänapäeval hästi.

RAIVO: Seda küll. *Õhinal.* Paps, sa seda Kaarlit mäletad minu trennist?

ISA: Musta peaga väike kutt?

RAIVO: Just, see vend sai just lepingu. Läheb Meistriliigasse mängima.

ISA: Tõsi või?

RAIVO: Jaa, palk on metsik. Tegi meile välja terve õhtu. Hull värk, ütles, et poleks elu sees uskunud, et sihukest pappi makstakse.

ISA: No vot! No vot, seda ma räägin. Ja kui oled liiga vana, et korvi mängida või saad vigastada, siis teed tavalist tööd ja elad ikka ära. Ma ütlen, Raivo, sul läheb veel kõik hästi.

RAIVO: Võib-olla tõesti. Ma ise mõtlen, et mis seal ikka. Kui ülikooli ei võeta nüüd selle jama pärast, siis... Noh, ise olen süüdi. Aga korvi tahaks mängida küll. Ma päris Kaarli masti mees ei ole, aga mingisse klubisse võib-olla võetaks.

ISA: Ja ära tööd unusta. Tööd peab ka oskama. Õpi amet selgeks ja siis on kõik kombes.

RAIVO: Jah, muidugi.

ISA: Nii, mina pean nüüd ennast valmis panema.

RAIVO: Mis jaoks?

ISA: Mul on täna tööintervjuu.

RAIVO: Tõsiselt või? Kuule, väga šeff!

ISA: Just. Saab ehk jälle otsa peale. *Kaob tuppa.*

RAIVO: See on väga lahe... *Isale järele.* Mis töö see on?

ISA *teisest toast*: Müüri laon.

RAIVO: Aa, mingi ehitusfirma, jah?

ISA: No kesse muu ikka müüri laob.

RAIVO: Nojah. Ja kus see intervjuu on?

ISA: Kohvikus teeme.

RAIVO: Päris hea koht, kus vestelda.

ISA: Just.

RAIVO: Paps, kuule?

ISA: Noh?

RAIVO *peale pausi*: Tahtsin lihtsalt seda öelda, et aitäh nagu selle eest, et sa nii laadnalt seda värki võtad.

ISA *tuleb toast uut lipsu sõlmides*: Mis värki?

RAIVO: Noh, seda tingimisi värki.

ISA: Ah, mis sellest enam. Oli, mis oli. Said oma õppetunni ja ei pea trellide taga ka istuma. *Läheb toob teisest toast korralikuma pintsaku.* Nii. Ma nüüd lähen. Ole siis tubli poiss. Ja ei lähe enam vargile.

RAIVO: Paps!

ISA *irvitab*: Ega sa nendest naljadest pääse. *Lahkub.*

RAIVO: Ega vist...

5. stseen

Väike kohvik. Ühe laua taga istuvad Rita ja isa Rainer. Rita on ennast kenasti üles löönud ja näeb hea välja. Ta on elevil, sest isa on tegelikult üsna nägus mees ja end tööintervjuu jaoks ilusti riidesse pannud.

ISA: Tahad kooki ka?

RITA: Jäta, ma pean taljet silmas pidama.

ISA: Ma pean juba pikemat aega su taljet silmas.

RITA: Mis sa lööbid!

ISA: Ei, kus ma pääsen. Katsun küll igale poole vaadata, aga sa jääd ikka silma ette. Mis mul muud üle jääb, kui sind vahtida.

RITA: Täitsa lollakas! Rahvas vaatab.

ISA: Kus see rahvas sul siin... Oleme kohe täitsa üksi.

RITA: Ära sa mul alusta.

ISA: Oleme kohe nii üksi, et...

RITA: Näed, juba tuleb!

Saabub hästi riides ja jõuka ilmega mees, kes sammub otsejoones nende lauda.

LENTER: Tervist, Rita, näed kena välja! Tervist! *Surub isal kätt.* Priit Lenter, haldusjuht.

ISA: Rainer Vaher.

LENTER: Väga meeldiv. Tohib istuda? *Istub vastust ootamata.* Nii, mul on nüüd hetk aega. Rita rääkis, et olete kõva töökäsi, mul on selliseid vaja küll.

ISA: Öeldi, et müüriladujat otsitakse.

LENTER: Müüriladujat ka, müüri laome küll, aga mul on vaja sellist meest, kes teeb kõike. Jah, ma tean, et kõlab kahtlaselt, aga praegu on selline aeg, et ma mitte ei palka kümmet meest, kes teeks igaüks ühte asja, vaid ma tahan ühte, kes teeks kümmet. Paneks plaati, laoks müüri, tihendaks - kõike on vaja. Igasuguseid töid on platsil vaja teha, aga aeg on selline, et igaühte jälle ei taha platsile lubada. Saate aru, kliendid tahavad paremat kvaliteeti kui enne, kõik luuserid on välja pekstud. Enam pole nii, et tuleb suvaline jõmm ja saab kohe kellu kätte. Nii, kuhu me jäimegi?

ISA: Et võin teha kõike.

LENTER: See mulle meeldib, see on õige mehe jutt. Peaasi, et oled tubli mees ja viina ei võta. Kus sa enne töötasid?

ISA: Viimased paar aastat tegin Prameksile.

LENTER: Prameks on hea firma, oleme isegi nendega koostööd teinud. Mis siis juhtus, miks minema löödi?

ISA: Öeldi, et kohti enam pole.

LENTER: Seda ikka juhtub, majanduslanguse asi. Nüüd peaks jälle ülesmäge minema, siis on töökäsi vaja. Kuidas tunne on, tahad või ei taha kohta?

ISA: Kuidas selle tasuga on?

LENTER: Õige, seda peab alati enne küsima. Ma ütlen sulle nii, me pakume kolmekuulist katseaega ja kui midagi hullu ei juhtu, siis saad kümme kätte.

ISA: See on ju päris hästi saadud.

LENTER: Nonii, siis sobib. Lööme käed. *Löövad käed*. Tule homme hommikul kohale ja hakkame peale.

ISA: Saab tehtud, boss.

LENTER: Kõlab hästi, eks ole? Ei, ma tean omast käest, mis tunne on augus istuda. Tulin ise viis aastat tagasi Eesti suurimast ehitusfirmast ära, aga läks paar kuud aega, enne kui uue ree peale sain. See ei ole naljaasi, istuda kodus, käed rüpes. Ma olen sihuke mees, et asjad peavad jooksma, nii ei saa, et molutan niisama. Mul rütm taob kuklas. Ja eks ole hea tunne, kui hooned kerkivad? Näed oma silmaga, et tööst on kasu ka.

RITA: Sa teed nii ilusaid maju, Priit.

LENTER: Ritakene, meie firma on turul ilmselt üks parimatest. Meie igasuguseid luusereid ei palka.

RITA: Siis sobib Rainer väga hästi.

ISA: Ah, jäta.

RITA: Ei tohi tagasihoidlik olla. See ei ole mingi voores.

ISA: Oma kohta peab tundma.

RITA: Ja oma väärtust ka.

LENTER: Õigus on teil mõlemal. *Heidab käe randmele*. Nii, mul aga kell tiksub, töö vajab tegemist. Homme näeme. Tšau. *Tuiskab minema*.

RITA: Kuule, sa said just tööd! Nii tore! *Kallistab isa, lasevad hetke pärast kohmetult lahti*.

ISA: Suu nagu tatraveski, aga tundub olevat tubli mees, jah. Kurat, ma hakkam kümme saama, see on ju väga hästi!

RITA: No seda ma räägin!

ISA: Seda peab tähistama.

RITA: Rainer! Ära jama. Tee see katseaeg lõpuni, teist sellist võimalust ei tule. Pärast võid võtta.

ISA: Sul on vist õigus. Ah, hea küll, teeme siis ühe kohvi. Aga kooki ka!

RITA: Kooki ka!

ISA: Ma lähen käin leti äärest läbi. *Tõuseb, toob kaks kohvi ja kaks koogitaldrikut*. Voh, pidu nagu muiste.

Söövad kooki, joovad kohvi.

RITA: Rainer, ma tahaks sult ühte asja küsida.

ISA: Küsi aga, kesse keelab.

RITA: Ma kardan, et sa ei julge vastata.

ISA: Mina ei julge? Ma olen väga julge mees.

RITA: No ma olen harjunud, et mehed nagu tavaliselt selle koha pealt on jube häbelikud.

ISA: Mis koha pealt?

RITA *peale pausi*: Rainer, kas sa armastad mind?

Paus. Isa võtab lonksu kohvi, paneb tassi ettevaatlikult tagasi.

RITA: Sa ütlesid, et oled julge.

ISA: Olen. *Paus.* Tead, Rita, ma ei teagi, mis see armastus on. Ma pole võib-olla seda kunagi tundnud. Mina ei tea, võib-olla mulle polegi seda ette nähtud. Ongi määratud nii, et mina sellest osa ei saa. Aga ma pole kunagi tundnud midagi sellist, mida ma sinu vastu tunnen. Võib-olla see ongi armastus. Ma ei tea. Aga sina oled mul elus küll esimene, kelle vastu mina niisuguseid asju tunnen.

RITA: Oi, Rainer... Siis see vist ongi armastus.

ISA: Vist küll.

Lähenevad üksteisele, suudlevad, alguses ebalevalt, siis täitsa julgelt.

RITA: Sa oled käinud baaris juba aastaid, onju. Mingi kümme aastat kindlasti. Ja iga kord, kui sa sisse astud, siis mu süda, tead, hüppab sees. Mul on nii hea meel siis. Ega ma muidu seal ei töötaks - mis häda mul on neid õllesid välja valada. Aga see teadmine, et sa tuled varsti jälle, see hoiab mind seal edasi. Mul on tegelikult suur südamevalu su naise pärast, et röövin niimoodi temalt sinu südame.

ISA: Ära sa tema pärast muretse.

RITA: Aga ma lihtsalt ei saa, tead. See vist ongi armastus, sest mind ei huvita, mis su naine arvab. Või mis poisid arvavad. Või sinu lapsed. Ma tahan sind ja mitte kedagi teist. Olen alati tahtnud. Ja mul on nii hea meel, et sul nüüd jälle hästi läheb.

ISA: Noh, paremini kui enne.

RITA: Ei, ikka päris hästi. Ja mul võiks ka hästi minna.

ISA: Mis sind takistab?

RITA: Ainult üks asi. Mul saab minna hästi ainult siis, kui sa kolid minu juurde.

Paus.

ISA: See on... Ma nüüd ei teagi...

RITA: Tegelikult sa ju tahaks seda? Sa oled seal käinud ju ammu, mitmeid kordi. Sa tead minu kodu

hästi. Oled ise remontinud ja askeldanud.

ISA: Einoh, tean muidugi, aga see oli...

RITA: Salaja? No vot. Aga lahuta ära. Ega midagi ei muutuks ju?

ISA: Tegelikult mitte.

RITA: Tule minu juurde. Sa oled minu kallis Rainer.

ISA: No nüüd tuleb küll tähistada.

6. stseen

Mitu kuud hiljem. Rita väike korter. Isa vaatab telekat. Heliseb uksekell. Isa läheb avama - ukse taga poeg Raivo.

ISA: Ohhoo! Tule sisse! Noh, kuidas elu?

RAIVO: Minul on hästi.

ISA: Polegi mitu kuud näinud, tule võta istet. Napsu tahad?

RAIVO: Ei, aitäh, ma olen autoga.

ISA: Sa oled autoga?! Millal sa selle ostsid?

RAIVO: Võtsime Leenuga liisingu.

ISA: Nonii! Einoh, väga tore! Autot on ikka vaja.

RAIVO: Sul ju enam pole.

ISA *rõõmsalt*: Mul pole enam midagi! Mul pole autot, mul pole mobiili, mul pole enam laenu. Ma saan väikest palka, aga ma pole kunagi eluga rohkem rahul olnud.

RAIVO: Ja elad nüüd siin.

ISA: Ritaga koos, jah. Üks päev korraga.

RAIVO: Nojah. Ei, sa oled päris heas tujus, polegi sind sellisena näinud.

ISA: Elu on ju ilus, eks ole!

RAIVO: Eks ta ole vist, jah. Ema järele ei igatse?

ISA: Mis tast igatseda?

RAIVO: No elasite ikkagi aastakümneid koos ju?

ISA: Mis siis?

RAIVO: Ei tunne igatsust?

ISA: Kuule, kui mul löödaks nuga selga ja see hiljem välja võetaks, kas ma peaks siis noa järele igatsema või?

RAIVO: No kuule, ära emast ikka nii ka räägi.

ISA: Ah, mis mul temast. Mul niigi hea. Las ta elab oma elu. Sai mult korteri, kutsugu sinna endale keda tahab.

RAIVO: Tal mingi mees on küll.

ISA: Väga hea. Lasku käia.

RAIVO: Mnjah. No ma peaks nüüd minema, mõtlesin, et tulen korra läbi, vaatan, kuidas sul läheb.

ISA: Pole ammu näinud küll.

RAIVO: Just.

ISA: Aga tule ikka teinekord jälle. Muidu ei näe enne, kui ma kirstus siruli.

RAIVO: Äh, ära jama.

ISA: No siis tule varem!

RAIVO: Tulen-tulen. *Lahkub.*

Isa vaatab telekat edasi. Köögist tuleb Rita.

ISA: Noh, ei olnud ju nii hull?

RITA: Ei, mina ei julge veel tema silma alla tulla. Tea veel, mis ta minust mõtleb.

ISA: No mis ta ikka mõtleb?

RITA: Tulin tema ema asemele või nii.

ISA: Ah, ära üldse hakka sellel teemal... Tule parem minu kõrvale, vaatame telekat.

Rita tuleb isa embusesse. Vaatavad telekat. Heliseb lauatelefon. Rita võtab vastu.

RITA: Jaa? Oi, tere, Gunnar. Jaa, on küll. Kohe annan. *Isale.* Kuule, Gunnar tahab sinuga rääkida.

ISA: Noo? Jaa? No tere, Gunnar. Mis sa tegid? Segane oled või? Sundis sind või? No aga miks sa siis maksid? Kurat, mis siis? Las ähvardab! Ära jama... No miks sa maksid talle, kallid mees? Oleks edasi vingunud ja haukumas käinud... No mis sa nüüd sinuga peale hakkas? Ei, kallikene, ma ei maksa sulle kümnet tuhandet. No see on sinu süü, et sa talle maksid. Jah ja see oli sinu süü, et see laen üldse tuli. Mis sa nutad seal... Kuule, tee pits ja räägime homme kõrtsus. Jah, mine maga välja. Head õhtut.

RITA: Mis ta tegi?

ISA: Maksiski Elmole ära.

RITA: Sinu eest ka või?

ISA: Nojah.

RITA: No aga mis me nüüd teeme?

ISA: Meie? Tead, mis meie teeme? Nihutame toolid akna alla, võtame viina ja vaatame, kuidas pääsukesed tiirutavad taeva all, mis?

RITA: Rainer, arstid ei lubanud sul enam tilkagi võtta ju?

ISA: Rita, musikene, kui ma homme suren, siis vähemalt elasin tänase päeva nii, nagu olen sellest unistanud.

RITA: Oh, hea küll.

Nihutavad toolid akna alla, Rita toob pudeli. Isa paneb pudeli oma tooli kõrvale maha, patsutab enda kõrval olevale toolile. Rita istub. Isa paneb oma käe talle ümber. Vaatavad üksteist. Naeratavad.

Pimedus.

Lõpp.

2009